

NGÀY ĐI

nhau Ông có con T
g - ix óv

NĂM THỨ NĂM—THỨ BẢY 29 JUIN 1940—SỐ 214, GIÁ 0p12

TÒA SOẠN VÀ TRỊ SỰ : 80, DƯỜNG QUAN THÁNH—TÉL. 874

grac'

LÀN THÂN

- Ông đi đâu đây?
- Tôi đi Ninh-bình thăm mẹ tôi.
- Ông đi Bắc-ninh gần hơn

Thuốc Quân và xi - gà

MELIA

hút êm dịu
và thơm ngon

Đại lý độc quyền L. RONDON et Cie Ltd
21 Boulevard Henri Rivière — Hanoi

...một người dân quê annam chỉ biết cuộc làm cầy săn, ngoài 30 tuổi mới lên tỉnh Hanoi một lần, gọi ô-tô lá cái tát tờ-bin, mua cái lố cù tiền ở hàng rào cũ về làm cái phẳng đựng cơm, giữa ban ngày bị hép khén ở đầu lối...
...rồi ông thu nhỏ bán thờ lại, rồi ông rước ngựa thồ lên cát lò suối già, rồi ngày ngày ông bắt người nhà phải lội vách vỉ xuống lầu...

Đó là ông Bnh Tèo ở trong cuốn *Người, ngóm!*

...Ghét bọn gái non nhí nhảnh, bà thường nói rằn miệng bà là tồ sú nhũng gái tân thời... Thấy bọn trai gái khoe tay nhau qua đường, bà lùm mờ lườm ngay và nhanh ngay bọn họ là thẳng ngô với con đê dại...

Đây là một me tây trong cuốn *Người, ngóm!*

Bao nhiêu những cái «lạ lùng» của đủ các hang người, từ ông Lý toé, ông ấm Quân, cụ cố huyền, mẹ đốc Foss, cho đến ông chủ bút, ông chủ báo, ông lang Bồng v.v... đều có trong cuốn sách mới xuất bản:

Người Ngóm

tức là tập truyện天堂 các «nhân vật» của xã hội hiện tại, do Tam Lang Vũ định Chí soạn rất công phu, giá 0p25.

Ở xa mua sách bằng timbres, gửi thư về:

EDITIONS CHOISIES

62 RUE TAKOU HANOI

Đã xuất bản: *Đời vô định* của Phạm Ngọc Khôi. Giá 0p40

Cô gái giặt sa của Hoé Lám. Giá 0p35

In gần xong: *Ai tình* (xét về tâm lý và y-học) của Thu An.

PHÒNG - TỊCH VÀ PHẠM - PHÒNG HAY LÀ ĐAU DÀY

Thuốc hay nói tiếng khắp Bóng Dương
giấy khen cũi nhiều cùm sa thật lâm

Khi dày hơi, khi tức ngực, chán cơm, không Con chim
biết đổi, ăn chậm tiêu, bụng vỗ bình bịch. Khi ăn uống rồi thi bay ợ (ợ hơi hoặc ợ chả). Thường khi tức bụng khó chịu, khi đau bụng nỗi hòn, khi đau lưng, đau ran trên vai. Người thường ngao ngán và mệt mít, buồn bã chán tay, bị lúi nán sắc da vàng, da bụng dày. Còn nhiều chứng không kể xiết. Molt liền thấy dễ chịu hoặc khỏi ngay. Liều một
bộn uống 0p25. Liều hai bộn uống 0p45.

Vụ định Tân An từ Kim tiên năm 1926

Địa lý phát hành toàn tỉnh Hanoi: AN HÀ 12 Hàng Mã (Cuivre) Hanoi
Địa lý phát hành: khắp không đường: NAM TÂN 100 phố Bonnal, Haiphong
Có kinh 100 địa lý khắp Hanoi và khắp các tỉnh Trung — Nam — Bắc Kỳ — Cao
mèn và Lào có tree cái biển trên.

MỘT NHÀ NÈN GỒM MỘT CUỐN

Vua Quang Trung

để sống lại những trận chiến tranh kinh thiên động địa
của bậc Dân Tộc Anh Hùng nước Việt Nam ta. (Lịch sử
tiểu thuyết) của Phan - trấn - Trúc soạn, nhà in Lê Cường
Hanoi xuất bản, in gần xong, giá 0p.50

LỐ' BU'Ó'C SANG NGANG

một tập thơ xưa nay chưa từng có, của thi sĩ Nguyễn
Bình. Nhà in Lê Cường, in bằng giấy Offset gần xong,
giá 0p.50

LAN HỮU

Một cuốn tiểu thuyết tình đã được khắp các barter
niên tản tiến hoan nghênh, lại được cả các gia đình
hãy còn theo khuôn phép cũ, cũng thi nhau mua cho con
cháu đọc.

Tiểu thuyết của NHƯƠNG-TỔNG: Một nhà văn, một
nhà ch nh trị đã được quốc dân yêu mến từ lâu và nhớ
mong mãi cho tới nay.

Lan-Hữu đã được báo Tin Mới, Việt Báo, Hanoi Tân
Văn phê bình, đặt lên trên những tiểu thuyết có giá trị
hiện nay.

Có bán khắp các nơi, giá 0p50. Mandat mua sách gửi
cho Lê Cường 96 route de Hué, Hanoi.

3 THÚ' SÁCH MỚI

1. Sách thuốc chữa Đậu, Sỏi

Đây là các cách chữa Đậu, Sỏi, có nhiều hình cùng nhiều bài thuốc kinh
nghiêm. Giá 1p50 (có cả chữ Hán và thuốc).

2. Học Đấu Võ Tàu

Đây là bài võ « Si Tứ Lần Chùa » (bài thân và bài nghịch) và nhiều thể
đề đấu Võ rất tài tình hiểm độc! Có ngót trăm hình rõ. Giá 0p60

3. Lối Võ Thường Dùng

Có nhiều miếng võ « thường dùng » mà hiểm độc như búa cồ, gõ, búa
lại và lăm ngã! Búa, đao v.v... Giá 0p30.

Ở xa gửi mua, thêm tiền trước. Thư, mandat để cho nhà xuất bản:

NHẬT NAM THU QUÁN

19, Hàng Điếu — Hanoi

CÔNG HIỆU
VÀNG ĐỒN

Thuốc đau màng óc gia-truyền THƯỢNG DỨC

NHỮNG NƠI CÓ BÁN THUỐC NGỦ:
Hanoi : 15 Mission (gần nhà thờ
lớn)

Haiphong : 37 Paul Doumer

Hà Đông : 25 Nguyễn Hữu Đỗ và 34

Duvillier

Phú Thọ : 14 Rue de la Gare

Hà Giang : Làng khê, rue Phượng

Lâm

Vì con bệnh đau màng óc, nay người

ta mới thực tin thuốc Annam cũng có

phương hay hơn thuốc khác, vì nếu

mắc bệnh đau màng óc mà muốn khỏi

chết, thì chỉ dùng thuốc đau màng
óc gia-truyền THƯỢNG DỨC i-

khoi ngay. Thuốc này đã cứu được

bảng vạn vạn người, trước khi dùn,

không còn lo ngại gì là thứ thuốc

không công hiệu. Nhưng người lị

cum hối ngờ là bị đau màng óc dùn,

thuốc này chỉ 15 phút khỏi hẳn. Thuốc

bán mỗi phong 1p30, một hộp bao

phong 1p00. Thuốc ngủi 1p16 một lít

Tai phòng thuốc THƯỢNG DỨC ở 1

Mission Hanoi và 37 Paul Doumer

Haiphong có biến không thuốc ngủ

ho các người qua lại muốn dùn

ngay. Ở các tỉnh ai đứng đại lý b-

huốc đau màng óc cũng có thu

ngủ để biểu cho khách hàng. Ai muố

từng xin viết thư về ngay và chờ

THƯỢNG DỨC 15 Mission Hanoi.

VÀI MÓN THUỐC HAY KHÁC

ĐỒ PHỐI: Dùng chữa các bệnh ho
đau năm, và để phòng bệnh lao rã
công hiệu. Giá 1p00 một hộp.

TUẤN BỘ HUYẾT HÀI: Chữa
các cô các bà máu xấu, kinh không
đều, hành kinh đau bụng, người xanh
sao gầy cảm, ra khí hư, chỉ uống mỗ
bộp thấy đỡ. Mỗi hộp 1p50, nếu muốn
dùng thử một hộp xin tinh giá đặc
biệt 1p00.

KINH-TIỀN TUY-TIỀN: Chữa
thân hư, liệt-dương, tinh khí bão cõi,
giao hợp chóng xuất tinh, Mỗi hộp 1p.

LIỄU HOA HOÀN: Dùng chữa
bệnh lâm, 1p50 một lít. Nhẹ hai lít nặng
4 lít, chữa hoán không khỏi sẽ được
hoàn lại tiền, giá từ 8p00 đến 30p00,

THƯỢNG DỨC
15 phố nhà Chung (Mission), Hanoi

ĐẠI-LÝ:

Hà Đông : 25 Nguyễn-hữu-Đỗ, và
24 Duvillier (trước cửa chợ) Phú Thọ :
14 rue de la Gare, Hà Giang : Làng
Khê phố Phượng Lâm, Ha-
iphong : Văn-Tân 37 avenue Paul
Doumer, Bắc Ninh : Vĩnh-Sinh 164
rue Tiêu-An, Haldorong : Quảng-Huy
25 Maréchal Foch, Nha Trang :
Nguyễn-Dinh-Tuyên Tulleur, Thanh
hóa : Thái-Lai 72 Grand rue, Huế :
Thanh-nien 43 rue An-Cựu, Tourane :
Lê-công-Thanh A, da Musée.

Thuốc sán sơ mít

Rất thần hiệu, Số 26. Giá 1p.70

Mắc bệnh sán, hay đau bụng vật, hay ăn của ngọt, bẽ đái là đau, đi ngoài thường theo ra con trùng như sán mít lẫn với phân, có khi tự nhiên ra ở quần, rất là bẩn thỉu, nếu không chữa, trùng sán ngày một nhón ra, súc người ngày càng yếu dần, sinh chứng đau sỏi hai cạnh sườn, mà thiệt mạng, uống thuốc này cam đoan trong hai giờ, ra ngay con trùng giải 12 thước, khỏi hẳn. Các ngài có mua xin mua cho được Thuốc sán sơ mít Thành-xa (dầu hiện con voi) giá 1p.70 mấy là thứ thật kẽm nhám thuốc già uống vào thêm hại.

Thuốc run

Bất cứ người nào hay trẻ con, mắc bệnh run đưa hoặc run kim, hay tra nước rữa, đổi hay quấn đau bụng, uống thuốc này buổi chiều ra hết run không phải tay. Giá mỗi gói 1p20.

Thuốc bồ dà dây

Uống thuốc run hoặc thuốc sán của bản đường, đã ra hết rồi, nên uống thêm thuốc này, cho bồi bồ dà dây, và giết hết vi trùng và trùng của run sán còn sót lại, thi không bao giờ mắc bệnh run sán nữa, người chóng trổ nên mạnh khỏe béo tốt. Thuốc này có đặc tính chữa bệnh : Đau dạ dày, ốm chán tiêu, hay đầy hơi, đau tức ngực, đau xuyên cung sườn, đau ngang thắt lưng, khi đau kinh không, như giả cách, uống thuốc này một hộp bớt ngay, ba hộp khỏi hẳn. Giá 1p60. Các thứ thuốc kẽ trên hiện có bán tại

Nhà thuốc THANH-XA

73, góc phố Hàng Thiếc và Hàng Nón - HANOI

Ngoài cửa treo cờ vàng

Ở xa mua linh hóa giao ngan.

Đại lý. - Haiphong : Mai-linh, Nam Định : Việt-long, Hải-đường : Quang-huy, Bắc-ninh : Vĩnh-yên, Sơn-tây, Tông : Quý-lợi, Việt-trì : Van-lợi, phố Việt-lợi, Vĩnh-yên : Ngọc-tân, Phúc-yên : Thanh-phong, Phù-tho : Tế-hòa-đường, Hà-đông : Thanh-xa cửa chợ, Rồng-gay : Đại-thành, Thái-nghé : Quảng-thanh, Hòa-bình : Kim-long, phố Đồng-nhân, Thanh-hoa : Thủ-lai, Ninh-bình : Ich-trí và đại lý rượu Vạn-vân, Vinh : Sìn-hny, Huế : Đức-ibanh, Viêngiane : Việt-hoa, Uông-bý : Mai-linh rue Vernez.

Và khắp các tỉnh những nơi treo biển đại lý Thanh-xa đều có bán.

THUỐC TRƯỜNG-SINH NGÂM RU'O'U

Cao hổ-cốt, tắc-kè, Sâm, Nhung, Tầm gửi cây giàu, cao Kim-anh, Cam-khởi tử, Tô-hop-hương, Bông-trùng bê-thảo, và nhiều vị thuốc bò qui giá theo trong bài thuốc Trường-sinh Gia-truyền chế luyện thành bánh thuốc này. (Dùng rượu ta, rượu ty hay rượu vang tốt mà ngâm). Hương-vị rất thơm, uống ngon tuyêt trần, không có rượu thuốc, rượu bò nào ngon bằng. Uống rượu này ăn ngon miệng, ngũ yến giấc, tinh thần minh mẫn, bồn trí, nhớ lâu, bồ tinh, sinh huyết, nhan sắc quang nhuận, trừ được các tật bệnh, suốt đời mạnh khỏe, trẻ mãi không già. Bởi vậy gọi là « Bánh Trường-Sinh ».

Người khỏe mạnh uống càng tăng sức khỏe, người nào yếu đau như kẽ dưới đây uống rượu ngâm bánh Trường-Sinh này đều khỏi cả : Những người đau móm khỏi, các bà sau khi mới sinh nở, người ở nơi nước độc, người bị bệnh ngã nước, bệnh phong tích, bệnh ho, hen, xuyễn, bệnh thở, bệnh vàng da (cả trong lòng trắng con mắt cũng vàng) bệnh té thấp, bệnh nhức xương, bệnh ẩn không tiền, ngũ bộ không được, bệnh đái tinh, mộng tinh, thận hư, đau lưng, bốc hỏa, các ông giao hợp yếu, các bà huyết xấu, kinh không đều, ra khí hư, những người đại tiện không đều, nước tiểu không trong, uống rượu ngâm bánh Trường-Sinh này đều khỏi cả.

CÁC DÙNG : Hộp lớn (giá 1p.00) ngâm thành 3 chai (litre). Hộp nhỏ (giá 1p.35) ngâm thành một chai (litre) trong một ngày là dùng được. Mỗi chai rượu bò này đáng giá 3p.00, uống hết lại chế thêm rượu vào cho đến lúc nhất thời. Nếu muốn đặc, muốn tốt, ngâm thật nhiều bánh thuốc, ít rượu, sẽ thành một thứ rượu khai vị (aperitif) rất quý để uống trước khi ăn cơm và trước khi đi ngủ rái bồ, mà lại có đủ sức trả được các bệnh như da kẽ mề. Nếu chỉ cần ngon rượu để uống được nhiều khi ng say, không mê, không bốc nhức đầu thì ngâm thật ít thuốc và nhiều rượu. Nam phụ lão ấu và người có thai đều dùng được. Trước khi ngâm rượu bò bao sáp di. Xin nhận kỹ hiệu phạt 12 tag, có chánh phủ chứng nhận, của nhà thuốc Hồng-Khé.

NHÀ THUỐC HỒNG-KHÉ

Tổng-cục tại 88 Route de Hué (ngay trước cửa Chợ Hôm) Hanoi và có đại lý các nơi, là một nhà thuốc có danh tiếng của người Việt-Nam đã được thương bồi tinh vang và bằng cấp ban khen. Nhà thuốc Hồng-Khé xin nhận kỹ hiệu phạt 12 tag có chánh phủ chứng nhận kẽm thuốc già. Có biển sách Gia-dinh Y-dược và Hoa-Nguyễn (đam-Nang) ở gần linh hóa giao ngan.

croyez-moi
ce
nouvel aliment
pour la peau
supprime
LES RIDES

Son effet sur la peau fut
presque magique. En deux ou
trois semaines, Je parus 10 ans
plus jeune. L'aliment Tokalon Rose — à ce
que m'a dit un Spécialiste — co tient du Bio-
cel, surprenante découverte du Dr. Stejskal.
Professeur à l'Université de Vienne. Le Biocel
est tiré de la peau de jeunes animaux soi-
gneusement sélectionnés — c'est un extrait
de eux, tout semblable aux riches éléments
d'une peau humaine jeune et saine. Appliquez
la Crème Tokalon — Biocel — Aliment pour
la Peau, chaque soir avant de vous couchez.
Elle nourrit et rajeunit la peau pendant le
sommeil. La matin, mettez de la Crème Tokalon.
Aliment pour la Peau. Couleur Blanche
(non grasse), pour rendre la peau fraîche,
claire et douce comme velours. Des rétu-
rifs résultants sont garantis avec les Crèmes
Tokalon. Aliments pour la Peau, si non l'ar-
gent est remboursé.

Agents F. MARON A. ROCHAT et Cie
45 Boulevard Gambetta — Hanoi

Mua các thứ tem cũ

Đóng giấu rõi. To và nhỏ. Giá từ
1p00 đến 40p00 một trăm cái
Biên thư : M. N. K. Hanoi
Yên Phụ près Hanoi.

Võ đức Diên
và
Nguyễn văn Nghi
KIẾN TRÚC SU

8, Place Negrer

◆ HANOI — Tel. 77 ◆

CUỐN SỔ

HANOI — Hiện Central Photo trưng bày những tấm ảnh chân dung của nhiều nhà văn sĩ, thi sĩ, nhạc sĩ và họa sĩ Hanoi. Nhiều người tỏ mồ hôi nhau đến xem mặt ngang mũi dọc da các ngài ấy thế nào. Có một điều lạ là họ cũng đủ tai mèo như những người không làm văn, viết bao ngát thơ hay vẽ vời bao giờ. Thiếu có người đại diện cho Cầm lông dù Cầm, Ký, Thủ, Họa. Thành ra chỉ thiếu có Bà Bé Tý chơi chim dã lău năm, là Hanoi Tài Hoa được đại diện đầy đủ.

Chả biết những ngài được trưng bày mặt ra đây có hài lòng không? Nếu cu Lý Toét vào địa vị các ngài, quyết nhiên sẽ bức mình lâm. Vì theo gương để chân dung của cụ chỉ giống cụ và già bằng cụ, không gầy thành béo, không béo thành lùn thước. Thứ nhất là không trẻ bằng từ lúc chưa đẻ ra mình. Ông Tam Lang chẳng hạn, vẫn có vẻ mắt da mál thịt bằng ông. Còn ông Lan Khoa vẫn khô héon như ông đương sống.

Chả biết các nghệ sĩ ấy có những tư tưởng gì không? Nhưng coi bộ diện thì có vẻ là nhà tư tưởng lầm. Đáng nay, những bộ diện tư tưởng: lộn mắt lên trần nhà đưa liếc sang ngang, vươn cổ ra nhìu, cúi gầm đầu xuống trọn mắt tròn xoe, kéo mép cười... Nhưng ai là người trọn được mắt xuốt ngày, vươn cổ được cả năm? Thành khi mỏi mắt hay mỏi cổ, biết lấy gì để thành người tư tưởng?

Ở góc phòng bên trái có ảnh một ông — mà ông chủ hiệu Central giới thiệu cùng tôi là Thủ sĩ — tròn mắt gân cỗi như gắt với tôi: « Tôi là thủ sĩ trú danh mà ông lại không biết tôi à! » Còn ông chủ hiệu ảnh thì lại cho là thủ sĩ tròn mắt cộp ông sao đem đặt ảnh thủ sĩ xuống hàng bét.

Ông Lưu Trọng Lư có vẻ người nghênh ngang đang lảng tai nghe « Tiếng Thu », ông Tam Lang thì cau có như người « kéo xe » bị quật tiền. Thứ nhất là Đoàn Phú Tú, chả biết cái gì mà xieng xô thế. Chắc chả phải gáy sự với ông thi sĩ Hay Cận và Đỗ-đức-Thu đúng cạnh. Gần đấy một bức ảnh tặng Đoàn Phú Tú, trong ảnh đó, một tiểu thư gõi tay đầu ty bén hoa, nhất định không quay về phía tác giả « Mơ hoa ». Hay vì người bị tango làm lơ mà tác giả « Mơ hoa » gián dữ?

Người ta còn thấy một tấm hình thiếu nữ bóp má ngang lên trời để tặng thi sĩ Xuân Diệu. Muốn tặng Xuân Diệu mà quay đầu lên trời thi thấy Xuân Diệu thế quái nào được!

Tôi toàn mách ông chủ Central một ý; là lấy những ảnh các nhà văn sĩ bày đây mà đe tặng họ lẫn cho nhau. Ví dụ ảnh Thủ Lữ Tăng Ông Lê văn Trương. Có lẽ trong còn áu yếm hơn nhiều!

TÔ-TÚ

CHUYỆN

Luyện tinh thần

THANH NIỀN, tức là tương lai.

Câu châm ngôn không mới lắm này ứng dụng một cách rất đúng chỗ ở Ninh-binh.

Nguyên làng Phúc-am ở tỉnh ấy có một cỗ tục hay ho : hằng năm, cứ đến tết Đoan dương là bọn trẻ chăn trâu trong làng gom góp nhau và đi quyên các nhà giàu trong hẻm lấp tiền sửa lě cầu mát cho chúng ở một ngôi miếu lộ thiên bên bờ sông Đáy tục gọi là chùa Trè. Ngày tết năm nay, họ cũng làm lễ, phải theo đúng tôn ti trật tự; đứa nào lớn tuổi, ở xóm to và nbiều tiền thì được nghênh ngang đi trước, còn các đứa khác phải khép nép theo sau.

Không may cho tên Đinh Tý, 15 tuổi, ở xóm nhỏ, dám tự tiện xông lên đi trước; bọn đàn anh thấy vậy, cho là xác sược, bèn xúm nhau lại hạch sách và đánh đập túi bụi. Đinh Tý bị một gãy trúng vào đầu, máu ra lênh láng, phải đem đi nhà thương ngay để cấp

cứu. Thế là cuộc lě cầu mát kết liễu.

Có người nghe chuyện này sẽ cho bọn chăn trâu quá ác đối với đứa em phạm lỗi. Nhưng, ngẫm cho kỹ, cái lỗi ấy nặng lắm, các nhà tồn cỗ không thể tha thứ được. Trẻ thì phải dạy từ thuở còn thơ, mà có yêu thì càng đánh cho đau;

vậy đánh Tý tức là dẽ mở mắt Tý ra vậy, khuôn Tý vào con đường dẹp đẽ ở trong làng. Có đánh nó, nó mới thành ra người, nghĩa là thành ra một anh nhiêu, anh xá biết trọng ông chánh, ông lý, biết chịu khó ăn miếng xương, miếng mõ bầy nhầy trong khi bọn đàn anh ăn phao câu và thịt thủ. Nếu không, lớn lên, nó ngõ nghich, thi còn đâu là tôn ti, là trật tự, là khoanh thủ với ba ba khẩu duối: còn đâu là luân thường với phong hóa.

Lấy chuyện này mà suy ra chuyện khác. Giáo dục của trẻ con là cần, rất cần. Ngày xưa, các cụ cho trẻ con chơi tiến sĩ giấy, cũng đã có cái thâm ý ấy; trẻ con thích các ông tiến sĩ giấy, lớn lên sẽ thích

Cùng các Đại IÝ N. N.

Xin các bạn nhớ: Khi làm Relevé gửi tiền về xin trả cả báo còn lại. Nếu không bắt buộc chúng tôi phải tính tiền.

N. N.

Những thứ « chuyên môn »

N HỮNG thức quà đặc biệt riêng của từng vùng, ngày trước ta có nhiều: Ninh Giang có bánh gai, Yên Viên có bánh giò, Lịm có bánh lam, Ghênh có bánh giấy dài và chà nướng, Quán Ghênh có bánh giấy tròn, Nam Định có bánh bàng, Hải Dương có bánh đậu..., v.v. Những thức quà ấy, nơi thì còn giữ được vị ngon như cũ, nơi thì chỉ còn cái tiếng không. Người sành ăn bây giờ mỗi ngày một ít, người ưa chuộng của tốt cũng không còn có nhiều. Người ta bây giờ chỉ ham cái gì rẻ, và chỉ cần có cái màu mỡ bề ngoài. Sự giả dối, diêu ngoa, và lạm thuộm, thay chỗ cho sự thật thà, cần thận. Không có gì trong các thức ăn, cả đến những sản phẩm khác cũng vậy.

Nhà đạo đức thi lấy thế làm riêng cho cái tinh thần của nước nhà, nhưng người sành ăn thì lo riêng cho cái vị ngon của những thức quà đáng quý. Cái nõ không phải là không có liên lạc đến cái kia: biết ăn, tức là một điều tiên bộ lớn trong các điều tiên bộ, nếu không phải là trong hàng những điều quan trọng nhất.

Những ý nghĩ về thế đạo trên này không khỏi lôi kéo chúng ta dì xa quá.

Vậy thi, nơi nào có thức « chuyên môn » riêng của nơi ấy, thì Hanoi cũng có thức chuyên môn riêng của

Hanoi... 36 Phố

36 phố phường.

Một người Hanoi về thăm quê, muốn đem ít quà thật là đặc biệt, thì người ấy lựa chọn những thức gì?

Bánh cõm hàng Than.... Một thứ bánh ngon mà cũng không đắt, một thứ bánh gọi cho ta những ký niệm rất nhiều mẫu. Bánh cõm chính là thứ bánh cõi, trao đổi đổi lại trong những ngày mùa thu, đề chứng nhận cho cái sung sướng của cặp vợ chồng mới, và cái vui mừng của họ hàng. Vuông vắn như quyền sách vàng, bọc lì chuối xanh, buộc lạt đỗ; cái giấy lát đỗ như sợi giấy tờ hồng buộc chặt lấy những cái ái ân... Nhân đậu xanh già nhuyễn, vương mấy sợi dừa, và đường thi ngọt đậm. Có lẽ chúng ta có quyền phàn nán rằng cái thứ bánh ấy — và nhiều thứ bánh khác của ta nữa —, phần nhiều ngọt quá, ăn hay chóng chán. Nhưng bánh mì đậm cõi mà lại ngọt ! Cho nên họ làm ngọt, hết sức ngọt, để tận dụng cái đam mê của cặp vợ chồng

EN XA GÂN

làm ông tiễn sĩ thất. Cũng như bọn chăn trâu kia thích ngồi thử, đi trước đi sau, lớn lên sẽ là những đế tử đáng quý của vị thử và hứ danh ở trong làng.

TƯỞNG VÂN

Sau mùa thi

SAU mùa thi năm nay chúng ta sung sướng nhận thấy bớt được cái nạn tự tử. Mọi năm, xong mỗi vụ thi ít ra cũng có dăm cậu dăm cô tự tử, vì thi trượt ở các kỳ thi thành chung, sơ học Pháp-Việt, văn vân... Họ đã quá hy vọng ở « học vấn » của họ, họ đã quá tự kiêu tự đại, nên họ không chịu nhận lấy cái kết quả mà họ cho là bất ngờ, là vô lý. Họ tự tử không phải vì thấy tương lai họ đồ sộ như họ tưởng hay cố tưởng thế, nhưng vì họ tự lấy làm xấu hổ với cha mẹ, anh em, bạn bè.

Nhưng năm nay một việc đã xảy ra và đã làm cho bao nhiêu việc khác trở nên nỗi nhen hết : việc ấy là chiến tranh.

Có lẽ các cậu các cô nghĩ thế nên năm nay không dám hèn nhát tự tử chăng?

K. H.

— Tranh này tôi vẽ mỹ nhân.
— Sao tôi chẳng thấy gì cả?
— Mỹ nhân di theo gai mắt rồi.

của THẠCH - LAM

Phuong

(cũng vì thế, mà tình yêu chóng chán).

Bánh cốt thường đi đôi với bánh xu-xé. Cái tên kỳ khôi này ở đâu mà ra? Thủ bột vàng và trong như hồ phách ấy, rẽo và quanh dưới bầm rắng, là một thứ bột bánh rất ngon. Dù sao, cũng là một thứ bột thằng thắn, vì nó dễ cho ta đoán thấy trước — dễ mà thêm thường — những cái ngọt hơn ăn náu bên trong. Qua cái màu vàng óng ánh ấy, màu trắng của sợi dừa và màu xanh nhạt của đậu thêm một sắc nồng ấm và thân mật. Tôi bao giờ cũng ra thức ăn nào có một hình sắc đẹp đẽ: cái đẹp lúc trông ngắm giúp nhiều cho cái thường thức lúc ăn lầm.

Hai thứ bánh cốt và bánh xu-xé của hàng Than Hanói, có thể nói là đã nổi tiếng khắp Bắc-kỳ, từ kê chợ đến thôn quê. Ở Hàng Than, chỉ còn một hai nhà là chính hiệu. Ngày xưa, tên người làm bánh cũng bắt tự liền theo với tên bánh họ làm ra. Cái danh tiếng của cả một gia đình ghi trên nền lá chuối và tôi tưởng có con gái của gia đình ấy hẳn chắc là đất

chồng. Bây giờ, cái tên hiệu được ghi nhớ hơn. Nhà bán bánh cốt « Nguyễn Ninh » tôi tưởng là một nhà làm bánh cốt cũng đã lâu đời, cùng với nhiều nhà khác. Họ biết giữ cho cái vị bánh được ngon đều, và điều này cần nhất, biết thay đổi trong cách trình bày và trang điểm cho thứ quà được lịch sự và trang trọng thêm lên.

Một nồi cốt thường đường, lúc lấy ra, thế nào cũng còn lại ít chỗ cháy. Cái thứ cháy cốt ấy, ngọt sắc và rẽo cứng như mè xứng, người ta bán năm xu một miếng cho những người ít tiền dùng, nhất là những người nghèo mà lại đánh bận với ả Phù dung, là những người tìm được cái ngọt bất cứ ở thứ quà gì).

Một nhà khác ở phố Hàng Giấy mà tôi không nhớ số nhà —, hiện giờ làm những bánh mảnh cộng cũng khá ngon. Đó là một thứ bánh vuông và nhỏ, bột xanh thẳm như lá mảnh cộng, tắt nhiên, ăn mềm và thơm. Tôi không rõ họ có làm bánh gác nữa không: hai thứ bánh ấy vốn đi đôi với nhau, một thứ xanh, một thứ đỏ. Người ta vẫn ăn, nhưng chỉ ăn thỉnh thoảng. Vì các thứ bánh bột của ta đều phải một tật là chất bột nặng quá. Nếu tìm cách nào làm cho thứ bột được « nhẹ » hơn, thì những thứ bánh ấy mới có thể bán nhiều được.

THẠCH-LAM

THÀNH MẤT TRÔM

Chùa Quang-liệt thờ kèm đức Mẫu,
Điện của ngài tồ hảo, nguy nga.

Đỗ thờ quý giá, sa hoa,
Trông vào lòng lấp như là động tiên.
Pho tượng Mẫu ngồi trên chín bệ,
Vé đường hoàng, tráng lệ, nghiêm oai.

Nhà chùa làm đóm hẫu ngài
Đôi hoa mặt dâ deo tai băng vàng.
Một hôm, có một chàng.. sư trẻ
Trông màu mè ra vẻ chân tu,

Nhân khí nhẹ gót vân du,
Rẽ chân vào vân cảnh chùa phong quang.

Ấn căn tiếp anh chàng đồng đạo,

Sư thầy đưa di dạo khắp nơi.

Chuyện trò, trầu nước chán rồi,
Khách từ biệt chủ thành thời ra về.
Đêm hôm ấy, sực nghe tiếng động,
Chó trong chùa sủa rống rất hăng,

Sư thầy thức dậy, bén khoán,
Thấy yên, tường chó sủa trắng, hể gi,

Lại nỗi giấc ngủ khì. Đến sáng,

Buổi đèn nhang, sửa soạn dâng hoa.

Sư thầy vào điện thánh bà,
Ban thờ toang hoàng, đỗ thờ mất hoang.

Bộ tam sự, bình hương quý giá,

Không cánh mà biến cát, kỳ thay!

Nhin lên tai Mẫu, ô hay,
Đôi hoa vàng diệp cung bay dâng trời.

Tẫu lạy Thánh, kính ngài vạn bái,

Tiếng dồn ngài bắc đại anh linh,

Cờ sao ngài chịu mẫn thinh
Để cho chủ Trich xem khinh, coi thường,
Nắng cả bát bình hương, dã quá,
Lại lăng loàn thảo cát hoa tai;

Sao ngài chẳng vát chết tươi?

Trần gian ngòi vực : thánh ngài.. cóc thiêng !

TÚ MÔ

TỰ HÀO

Ô ! Tớ năm nay bốn mốt rồi!

Xuân xanh trường mới dộ.. vải muối.

Soi gương, đầu tóc còn đen nhánh,

Xoa mép, râu ria chưa túa dài.

Thẳng cánh cuốc vườn gân vân dèo,

Gò lưng cưỡi « Nhạn » (1) sức còn dai.

Mắt nhìn son trẻ còn tinh lâm,

Miệng tán ba hoa vân le'm hoài.

Vân vê ôm-ờ chưa lẩn cẩn,

Tinh tinh hồng bột vân vui tươi.

Tháng ngày, vô lý, dì mau qua

Nên tớ không theo kịp tuổi trời...

TÚ MÔ

1.) Xe đạp hiệu « Hirondelle » (con Nhạn)

MỘT CUỘC THI

VÌ có nhèn bạn đọc vui
tinh của NGÀY NAY luôn
luôn viết thư thúc giục,
chúng tôi lại xin mở cửa « Hán
Lâm Viện Vui Cuối ». Từ nay
mỗi tuần các bạn lại có nơi
hội họp để bình luận các thứ
văn thơ tinh nghịch, hoặc đem
những câu thách đố để thi tài
với nhau. Tao đàn của chúng ta
vắng vẻ bấy lâu, từ nay sẽ lại
vang tiếng cười lý thú của các
bậc tài tuấn. Tao đàn lúc nào
cũng mở rộng cửa để đón những
cuộc chơi văn mới lạ của văn
nhân khắp nơi. Vậy ai có những
chuyện hay, những ý kiến lạ, xin
dừng ích kỵ giữ kín để hướng
riêng một mình.

Kỳ này, để làm lè khai mạc
tao đàn, chúng tôi xin ra một
cuộc thi mới. Các bạn có bao
nhiều tài bóm hỉnh xin mau nhanh
đem ra mà thi thử với đời !
Mong rằng nhờ cuộc vui này
chúng ta lại tìm thêm được mấy
bực tài tuấn bẩm mèp nữa.

BẦU BÀI THI :

Để vịnh hoặc phê bình hai tác
phẩm sau này bằng lời tập Kiều :

- 1) *Nửa chừng Xuân.*
- 2) *Đoạn Tuyệt.*

Mỗi tác phẩm chỉ để bằng
một đoạn ít nhất bốn câu (hai
câu lục và hai câu bát) và
nhiều nhất sáu câu (ba lục và
ba bát), nhưng phải có những
đặc điểm của tác phẩm hoặc
một tính tình ngôn ngữ và nhân
vật chính của tác phẩm.

Muốn hiển các bạn một thí dụ
về lối « để vịnh » này, xin lấy bốn

câu dưới đây do một người
bạn của Léta đã làm để vịnh
« Đời Mưa Gió ».

*Người yêu điện khách văn chương,
Một giây một buộc ai giáng cho ra.
Nói chi kết tóc xe to,
Nghĩa minh giải gió đầu mưa dâ
nhiều.*

Đó chỉ là một thí dụ thôi, xin
chớ vội coi là một bài toàn
bích. Tuy cũng đã có những câu
đã động được đến cái tình kháng
khil của Chương (khách văn
chương) và Tuyết (người yêu
điện) và tuy đã khéo nhắc đến
cái « đời mưa gió » nô khiển cho
cuộc nhân duyên không thể « kết
tóc xe to » đến trăm năm được;
tuy có những chỗ dụng công
như thế nhưng bốn câu kia
chưa đủ liên lạc, đọc lên vẫn
thấy rõ sự gò gập, không có
được cái giọng tự nhiên như những
bài tập Kiều thẩn thẩn. Về lời văn,
hai văn « Chương » và « Giáng »
không được ôn.

GIẢI THƯỞNG

*Giải nhất : một năm Ngày Nay.
Giải nhì : sáu tháng Ngày Nay.
Ngoài phong bì gửi bài thi xin
nhớ đề rõ « Ngày Nay giải trí ».*

LÉTA

Tin câu đố

Một bạn đọc Hà-nói vừa gửi đến Ngày
Nay một vở đối lai về ra :

*Ngày Nay ngày Nay in Nhà In
nhà.*

Đó là một trong những câu sau cùng
gửi đến để đối tướng án. Tác giả của
vở đối ấy (ông Cả Hỷ) có vẻ quả quyết
lâm ; bức thư của ông là những lời sút
sáng (và hóm hỉnh) của một người tự tin ở
tài sú và... hay khôi hài. Phản khôi hài
đáng chú ý hơn, còn phần tài thi... xin
các bạn hãy đọc về ông ấy đối. Đây :

Lý Luân lý luận có lẽ-có lẽ,
(Cả Hỷ)

Ông Cả Hỷ cất nghĩa thêm : Ông Lý
trưởng tên là Luân, biện luận có thể
nghe được. Ông Hỷ lại chưa tiếng Pháp
(Les raisonnements de M. Lý Luân pen-
vent être (ou sont peut-être) raisonna-
bles).

Nhưng phản trần diễn đàn thi phản
trần, vở đối của ông vẫn chỉ tạm tạm
được.

In NHÀ IN nhà, mà đối với **Có lẽ**
có lẽ thi chiếm sao được giải quán quân.
Giả đối với :

Lý Luân lý luận, lẽ có-lẽ có
thi có lẽ còn... có một chút lẽ hơn.

Bởi vậy, chúng tôi vẫn đợi những bậc
cố tài hơn ông bạn Cả Hỷ (!).

LÉTA

1) Ông Cả sợ rằng ông Lý Luân không
được nhiều người quen; nên có gửi đến
sau một bức thư tốc hành cẩn chỉnh : ông
thay hai tiếng Lý Luân bằng hai tiếng Biển
Lý; nhưng câu của ông cũng không hay
thêm được chút nào.

— Thậm-cấp! thậm-cấp! chí
nguy! chí nguy! do hả chí
nguy?

— Dạ thưa tướng công,
tướng công quên räu

ĐƯỜNG THI

TỬ DẠ THU CA (1)

Tràng-an nhất phiến nguyệt,

Vạn hộ đảo ý thanh.

Thu phong xuy bất tận.

Tổng thi Ngọc quan tình.

Hà nhật bình Hồ lõ,

Lương nhân bái viễn chinh.

BẠCH CỤ DJ

DIỄN NÔM

Manh trăng soi xuống Tràng-an;

Nhà ai dập áo tiếng ran trong ngoái.

Gió thu hiu hắt thời hoài,

Nhớ ai, ai nhớ con người Ngọc-quan.

Bao giờ lưu luyến giác tan,

Cho chồng lỗi khỏi dám ngàn xa với.

ÁI NGOẠI KHÚC

Âm mā độ khu thủy,

Thủy hàn phong tự dao.

Bình sa nhật vi một,

Âm ám kiến Lâm-thao (2).

Tích nhật Tràng thành chiến,

Hàm ngôn ý khí cao,

Hoàng trắn túc kim cỏ,

Bạch cốt loạn bồng cao.

VƯƠNG CÔNG LINH

DIỄN NÔM

Giòng thu, vỏ ngua bơi qua

Nước dương giá lạnh, gió là mũi dao.

Cát vàng dưới mặt trời cao,

Nhin ra đã thấy Lâm-thao mờ mờ.

Tràng thành trận đánh ngày xưa,

Kẽ trong ý khi ai thua ai nào!

Nhưng nay, dưới cỏ bồng cao,

Cát vùi xương tráng, ai nào còn đâu.

TRẦN LANG dịch

1.) Một khúc hát do một người con gái nước Tán tên là
Tử-dạ làm ra.

2.) Huyện Lâm-thao thuộc về Lũng tây.

HOÀNG ĐẠO

CON ĐƯỜNG SÁNG

Dày 200 trang. Giá 0\$50

ĐỜI NAY

KHÁI-HUNG và NHẤT-LINH

ganh hàng hoa

(Tái bản)

Dày 250 trang. Giá 0\$60

ĐỜI NAY

CÁC TRÀ SƯ'

Về tôn giáo, tương lai ở sau lưng ta. Về nghệ thuật, hiện tai vĩnh viễn. Các trà sư cho rằng ý nghĩa chân chính của nghệ thuật chỉ có thể chân chính đối với những người khiêm dược nghệ thuật trờ nên một ảnh hưởng của đời sống. Vì thế, các người cần khuôn đời mình theo cái kiêu mâu hoàn toàn tinh tế mà các người thực hành ở Phòng trà. Bất cứ ở trường hợp nào các người đều chăm chú giữ tâm tri bình tĩnh, và hướng dẫn cuộc nói chuyện cho không bao giờ mất sự hòa hợp nhịp nhàng với các vật chung quanh. Kiêu và mâu của y phục, sự cân đối của thân thể, cách cử động, di dừng, cái gì cũng có thể dùng để biểu lộ một nhân cách nghệ thuật. Tất nhiên đó là một vấn đề trang nghiêm, vì kẻ nào tự mình không biết làm mình đẹp thì không có quyền được gần cái Đẹp. Cho nên trà sư cố gắng vượt cao hơn một nghệ sĩ, để tới chính nghệ thuật. Đó là tinh hoa của khoa thăm mỹ. Ở đâu đâu cũng có sự hoạn toàn, chàng là chỉ chịu tim là nhận thấy ngay. Rikiu thường đọc tập thơ cõi trong có câu : « Với những người chỉ yêu có hoa, ta rất muốn cho ngắm mùa xuân trong thời kỳ sơ khai rực rỡ, mùa xuân nâu trong những nụ dương thành hình trên đồi phủ đầy tuyệt. »

Nhiều biết bao — thực vậy — những tài sản mà các trà sư đã đem lại làm giàu nền mỹ thuật ! Các người đã cách mệnh hồn khoa kiến trúc cổ điển và nghệ thuật trang hoàng trong nhà, sáng tạo ra một lối mới, cái lối đã ảnh hưởng tới các cung điện và chùa chiền xây dựng từ thế kỷ thứ mười sáu. Nhà nghệ sĩ đầy đủ và phực tạp Kobori Enshiu đã để nhiều di tích thiên tài trong hoàng thư Katsura, trong các lâu đài Nijojo và Kijo và trong chùa Kōhoan. Tất cả những nơi danh viễn của Nhật bản đều do tay các trà sư vẽ kiều, và chắc chắn nghệ thuật làm đồ sứ không bao giờ đến được trình độ toàn mỹ nếu đã không lim nguồn cảm hứng ở các trà sư, vì làm các khi cù dùng vào lẽ nghệ uồng trà thợ gốm đã phải thi thoát hết tài năng. Bảy cái Hỏa lò của Enshiu ai khảo sát đồ sứ Nhật chắc cũng đều biết. Lại bao nhiêu mẫu vải lụa mang tên các trà sư đã nghĩ ra màu và nét vẽ ! Sự thực, không thể tìm thấy một ngành nghệ thuật nào mà các trà sư lại không để dấu vết thiên

tài. Về son dầu và son then thì không còn cần phải nói lời những công cuộc to tát của các trà sư nữa. Một môn phái son dầu lớn nhất của ta không phải đã do trà sư Honnami Koyetsu sáng lập đó ư ? Trà sư đã nỗi tiếng chẳng kém về nghệ thuật son then và đồ sứ. Bên cạnh những tác phẩm của trà sư, những sáng tạo sản lạn của Koho cháu đích tôn trà sư và của Korin cùng Kenzan cháu họ trà sư gần bị ăn vào trong xó tối. Tất cả môn phái Korin, theo lời người ta thường là, là một hình ảnh của Trà-dạo : Kè đại thê thi môn phái ấy như có cái sinh khí của chính vạn-vật.

Nhưng dù ảnh hưởng của các trà sư trong phạm vi nghệ thuật sâu xa đến mức nào, cũng chẳng thấm vào đâu với ảnh hưởng của các người trong khoa xử thế. Người ta thấy dấu vết trà sư không phải chỉ ở những lạp quán của xã hội văn minh, mà cả ở sự bố trí những chi tiết trong đời gia-dinh của ta. Nhiều thực phẩm cực kỳ tinh mỹ cũng như cách trình bày món ăn, chính các trà sư đã sáng tác ra. Các người đã dạy ta chỉ nên mặc áo quần màu đậm đặc. Các người đã chuyên gián cho ta cái tinh thần đặc biệt mà ta phải có để đến gần hoa. Các người đã làm mạnh mẽ hơn lòng tinh yêu của ta đối với sự giản dị, các người đã tỏ rõ cái đẹp của lòng khiêm tốn. Tóm lại, chính nhờ sự giáo huấn của các người mà uống trà đã gia nhập trong đời dân chúng.

Những kè trong bọn ta đã không biết cái bí thuật tết chẽ cuộc sinh hoạt của mình trong cái biển nào động những lớp sóng điện cuồng mà ta gọi là đời, những kè ấy sống trong một linh trạng đau đớn vĩnh cửu, tuy vẫn định làm ra mặt sung sướng và thỏa mãn. Chúng ta hao mòn trong sự cố gắng để giữ cho tinh thần được thẳng bằng và chúng ta thấy con giông tố hiện hình trong từng đám mây trời nơi chân trời. Nhưng vui và đẹp ở trong những lớp sóng quét sạch vĩnh viễn. Cứ sao lại không thấu đáo được thám ý của chúng, hay là, như Liehse, cứ sao lại không cưỡi lên trên chính mình giống lỗ ?

Chú kè nào sống đẹp, mời chẽ ! Chép. Những phút cuối cùng của các trà sư cũng đầy những cái đẹp tinh vi và rực rỡ như đời các người. Luôn luôn ăn nhịp với sự hòa hợp chung của vũ trụ, các người lúc nào cũng sẵn sàng bước vào trong xa lánh. « Tiệc trà cuối cùng của Rikiu » sẽ còn mãi trong tri tôi, như một sự lớn lao bi thảm tội ác.

Rikiu là bạn thân của Đại công Hideyoshi; thương tưống rất kính mến trà sư. Nhưng tình bạn của một nhà chuyên chế bao giờ cũng là một vinh dự nguy hiểm. Thời ấy là thời phản nghịch và người ta không tin cả những họ hàng gần nhất. Rikiu không phải là một nịnh thần và nhiều khi dám cản nổi trái ý ông quan thầy kiêu ngạo ; thấy có sự lanh đậm giữa Đại công và Rikiu, bọn kệ thù của trà sư liền tố cáo rằng trà sư có dính vào một việc làm phản để đánh thuốc độc giết chết nhà chuyên

quyền. Người ta thi thầm tận tai Hideyoshi rằng thuốc độc sẽ bỏ vào một chén trà liên lâm mà chính tay trà sư sẽ pha. Hideyoshi chỉ đợi có một chút nghi ngờ còn áy náy để quyết định tử hình ngay lập tức, mà khi nhà chuyên chế đã quyết định điều gì thì không còn thề kêu nái sao được nữa : cái ánh huệ đặc biệt ngại thi cho kè bị kết án, là được chết ở chính tay mình.

Tới ngày tự hành hình, Rikiu mòn các đồ đệ thân nhât lại dư lể trà cuối cùng. Đến giờ, tân khách buôn rầu gấp mặt nhau ở trước cồng. Nhìn theo lối đi trong vườn, họ thấy cây cối như run run và họ nghe thấy lão xào lướt trong lá những tiếng thở dài của lũ ma không nhà. Những đèn đá xám gióng những quân lính đứng canh trước cồng Diêm cung. Nhưng thoáng ngửi thấy một luồng hương trầm bay từ Phòng trà tối đó là lệnh truyền ra cho tân khách bước vào. Từng người một tiến đến chỗ ngồi. Trong sảng gian treo một bức liên (Kakemono = quái vật) có chép những tư tưởng kỳ dị của một cao tăng về ý nghĩa diệt vọng của mọi sự vật ở đời. Tiếng ấm nước réo sôi trên lửa hồng lấp lánh ve sầu than nỗi u phiền cùng mùa hạ đương tan. Nhưng chủ nhân bước ra, lần lượt rót trà mời tân khách và lần lượt tân khách giặc cạn chén, sau cùng đến lượt chủ nhân. Rồi, theo nghi thức, vị tân khách có danh vọng nhất xin phép được xem bộ trà. Rikiu đặt ở trước mặt mọi người dù mọi thứ và eả bức liên. Ai nấy khen ngợi bộ trà đẹp và hiếm eó; Rikiu liền tăng họ gọi chút kỷ niệm, chỉ giữ lại về phần mình có một cái chén. « Người đã bị moi một kẻ khổ sở làm ô uế, xin đừng dẽ ai dùng tới người nữa ! » Vừa nói vừa dập chén ra nghìn mảnh.

Lễ nghi đã xong; tân khách khôn cầm nước mắt, từ biệt trà sư và ra khỏi Phòng trà. Rikiu xin một người, người bạn cận nhât, thân nhât, ở lại để chứng kiến cho cái chết. Lúc đó Rikiu cởi áo trà ra, cẩn thận gấp lại trên chiếu, và người hiện ra với cái áo chết, một màu trắng trong. Người au yếm nhìn lưỡi kiếm độc địa sáng loáng, và tăng nó những câu thơ trác tuyệt này :

Hồi kiếm thần muôn thuở !
Ta trân trọng chào người.
Qua Di Đà, Phật Tô
Đường quang người mở rồi(1).

Rikiu đã mỉm cười bước sang dời xa lánh.

Okakura Kakuzo

(Trà Biển)

Khái-Hưng dịch

(1) bốn câu thơ, Huy-Cần dịch.

ĐỜI NAY

Sắp in xong

LỬA THIỀNG

của Huy - Cán

Giá đặt tiền trước những bản giấy quý :

IMPÉRIAL ANNAM À LA CUVE: 5p00

(Chỉ in 10 bản, tên người mua sách sẽ in lên trang đầu)

GIẤY GIÓ 2p00

Mỗi quyển thêm 0p30 trước phí

SÁCH LỬA THIỀNG, IN HAI MÀU, DO HỌA
SĨ TÔ NGỌC - VÂN TRÌNH BÀY, SẼ LÀ
MỘT CÔNG TRÌNH MỸ THUẬT QUÝ GIÁ

Mandat gởi về :

Monsieur le Directeur du NGAY NAY
80, Grand Bouddha — HANOI

Hạn cuối cùng : 15 Juillet 1940

Ouverture
LE SAMEDI
14 OCTOBRE
1939

CABINET
PROPHYLACTIQUE
du docteur Hy
Ancien Interne de l'Hôpital
St. Lazare, de Paris
Spécialiste des maladies vénériennes

Ouverture en permanence la nuit de 22 heures à 6 heures du matin

POUR tous soins préventifs contre les maladies vénériennes ♦
(Để phòng bệnh hoa-liệu)

N. 2 — RUELLE HỘI-VŨ

Về thời Hồng Bàng vua Hùng Vương thứ bảy, nước ta có người nằm ngủ rồi chết, nằm ngày sau sống dậy. Lúc chết, người nhà không dám tèn vì ngực hầm còn nóng, như thế đến ngày thứ năm thì tỉnh. Họ hàng thân thích đến mừng khôn xiết. Người ấy bảo rằng :

« Các anh thấy ta sống lại thì vui, còn ta sống lại thi buồn ».

Thấy ai nấy tò vò ngạc nhiên, anh ta mới nói :

« Ta vừa di chơi xa, thú lâm; muốn di nữa, nhưng khi trở lại qua đây, nghe trong nhà tiếng than khóc rèn rỉ, ta tưởng có việc lạ di vào; biết rằng đã chết. Họ hàng buồn rầu quá làm ta cảm động, dành bỏ giờ cuộc di chơi mà sống lại ».

Bấy giờ họ hàng mới xúm nhau hỏi cuộc di chơi ra làm sao, thì anh ta kể như vậy :

« Tôi hôm ấy, ta vừa nằm xuống giường, bỗng thiếp đi. Một cụ già dẫu râu bạc trắng, mặc áo thụng màu lam đến bảo rằng : « Ta là Linh thần đây, thấy người có phúc tinh đến rủ người di dao chơi có cho bạn ». Rồi Linh thần dẫn đi Dưới chân ta bỗng có mây, mây cuốn hình thành xe từ mây: bốn con ngựa lửa phuôi, chạy nhanh bằng tia sáng mặt trời. Ta còn ngần ngại chưa biết di đâu, thi Linh thần hỏi ta :

« Nhà ngươi định di chơi đâu trước ? Ta đáp : « Tôi muốn lên mặt trăng xem Hằng Nga đẹp thế nào. Dưới trăng ai cũng ca tụng nhan sắc nàng ».

« Linh thần cười mà rằng :

« Không phải ! không phải, ngươi đến đây sẽ rõ lời kia là dối ».

Chớp mắt thì tối cung trăng, nói cung trăng cho dễ hiểu, kỳ thật đó cũng là một thế giới như trái đất này. Không hấy Hằng Nga đâu cả, chỉ thấy một đám dân đang cày cuốc, lam lũ, không đẹp, không lịch sự như tri ta đã tưởng. Họ không nói gì đến ta, họ chỉ lo trồng mảnh đất của họ, mảnh đất cần cỗi như mệt mỏi lâm, không còn sinh nở được nhiều. Ta hỏi Linh thần vì sao họ không cười không nói, cứ kêu khư khư lấy miếng đất già kia, sao không vui, bầy trò chơi như ở thế giới mình ?

Linh thần đáp rằng :

« Người chưa rõ tinh thế ở đây. Chốn này là một thế giới rất cũ kỹ, sấp tàn ;

hướng lát cả thi vị của sự dã lịch, bằng tình cảm ấy — và ta sẽ tránh được cái buồn phải trong một giống người cẩn cỏi sống trên mảnh đất cẩn cỏi. Mong ảo, bao giờ cũng đẹp hơn sự thực ».

Linh thần thấy ta ngạc nhiên, bảo :

« Chưa chi ngươi đã buồn, Vậy hãy theo ta đến một nơi khác, chỗ này sẽ nhẹ nhàng, rộn rực hơn. Ở đây cảnh diệu tàn nên ngươi không vui. Nhưng nếu xét kỹ di chơi mà vui mãi thì cũng đảm ra chán. Phải có vui buồn lẫn lộn, cuộc du lịch sẽ hứng thú và hoàn toàn vui ».

Nói xong Linh thần và ta lên xe máy. Linh thần cho bốn ngựa lửa chạy về phía mặt trời.

Ta di đến mặt trời không biết bao lâu, hồi nào, vì lúc bấy giờ thời gian của trái đất không còn dùng được. Thời gian và không gian của vũ trụ rất là, không chút nào hệt ở thế giới ta. Linh thần đã có lần giảng về việc ấy, nhưng ta không sao hiểu được, bởi nó mâu nhiệm quá hay vì ta kém khiếu thông minh, dảng não cũng thế. Đến mặt trời, Linh thần vui vẻ dặn ta :

« Anh nên cần thận nhé, người xú này rất vui, rất siêng, rất ham làm việc, và rất hay nghi ngờ. Người siêng thường có tính hay nghi kỵ người khác kém sức làm việc hơn mình và nhân thè khinh người kia là biếng nhác. Anh phải dè dặt trong câu chuyện kêu người ta nghĩ mình như thế thi khốn, phải từ rời không được di du lịch nữa ».

Ta hứa sẽ vâng lời dạy bảo của Linh thần, rồi cùng nhau di vào mặt trời.

Ở đây vui vẻ thật như lời Linh thần. Thân thể người xú này rất rắn. Họ di rất le, tới lui lắp nắp, nói cười luôn miệng. Mỗi người đều có một vết tròn hồng trên trán. Họ mặc áo màu hồng, quần hồng, chân mang đôi hài màu đen huyền. Ta hỏi tại sao họ ăn mặc thế, linh thần dạy ta rằng :

« Chốn này người dân tuân lệnh vua như con vang lệnh cha, không bao giờ trái. Ăn mặc thế là nhà vua họ muốn thế. Bộ trước ta đến đây thi nhà vua ra lệnh mặc quần áo lâm bằng ánh sáng cát, vì lúc bấy giờ mùa nắng

BỆNH **DI-TINH**

trị khỏi được không ?

Người ta nói Tuy nhiên về Bệnh Di-Tinh là, khỏi phải nhắc nữa, các bạn cũng biết hình trang và những tai hại của bệnh ấy làm cần cỗi không biết bao nhiêu đời của thành niêm.

Tuy nguy hiểm, nhưng không phải là không thể trị.

Nắng tập thể dục, sống ngoài ánh sáng, tránh những điều quái kich thích đến dục tình, ăn uống điều độ, là phương pháp trị bệnh Di-Tinh tốt nhất.

Ngoài ra các bạn cũng nên biết rằng có tập thể dục mà còn uống thuốc Cố-tinh Ich tho hoàn mỗi ngày, thì cái kết quả còn mau le hơn nữa.

Dùng thuốc Cố-tinh Ich tho hoàn, các bạn được chắc chắn trị bệnh Mông tính được mau, và nếu bệnh nặng đến Di-tinh hay Huyết tinh, dùng nhiều lâm trong 5 hộp là thật mạnh. Cái hay của Cố-tinh Ich tho là ở chỗ bệnh không bao giờ trở lại. Một hộp 1p60.

Có bán khắp nơi và tại nhà thuốc :

Võ đinh Dân

Chợ-lớn, Saigon,
Pnom-Pênh

VAN HOA

8. Cao onnais, Hanoi

Ngày Nay

TÒA SOẠN và TRỊ SỰ

20 Grand Bouddha

— HANOI —

— Téléphone 874 —

Giá báo mỗi số 0p12

Một năm : 4p60

6 tháng : 2p40

Ngoại quốc và các công sở 10p 1 tấm

Mandat và thư tín gửi cho :

M. le Directeur de la Revue

Ngày Nay — Hanoi

Ta buồn rầu suy nghĩ một mình :

« Già ta dừng ham di xem cung trăng, chỉ để gợi hình ảnh tuyệt đẹp mà những thi sĩ, văn sĩ, họa sĩ của thế giới ta đã tô điểm cho cung quang hàn thi trường ta sẽ

TIỀU DẠO

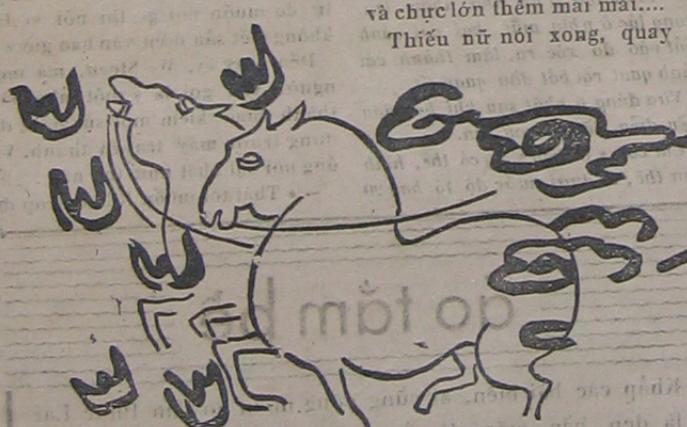
NGẮN CỦA CUNG-KHANH

rất phát đạt và trong dân gian nhà nào cũng chứa đầy lò hạt lúa sáng. Cách ít lâu, nhà vua dày có sinh thủ với bọn rợ, không biết gốc lich chúng nơi nào, chúng thỉnh lich đèn pha; nhà vua đem binh ra cự và hồi lâu mới thắng được. Muôn kỷ niệm ngày về vang ấy, vua xứ mặt trời ra lệnh dân trong nước mặc quần áo hồng, vì màu ấy là biểu hiệu xứ mặt trời. Dân được phép may quần áo kiều nào cũng được, dùng thứ hàng lụa nào cũng được, chỉ có màu thì phải theo màu hồng, không phép chọn thứ màu nào khác. Còn chàm, luôn luôn phải mang đai bát đèn; màu đèn là màu da của bọn moi rõ kia. Nhà vua có ý cho loài dân rừng rú nọ là một thứ dão, phu dôi hắt đèn, chỉ dâng dùng dầm dưới chàm mà thôi.

Giảng xong, Linh thần giắt ta đi xem ruộng lúa sáng.

Ở đây có bàng vạn người đang loin khom gặt, vì bây giờ là mùa lúa chín. Ánh hật sáng chiếu ngời, ta phải lấy tay che mắt bởi mới trông rõ được. Bọn gặt vui vẻ, hát lý vang lừng. Nhiều người nhanh nhẹn, đội những thúng lúa sáng, đi vội vã. Ta kêu một người hỏi duyên có náo mà ở đây làm việc gì cũng vội vàng, hấp tấp và cười dừa luôn mồm như thế.

Người ấy dừng lại một tí, nhìn ta dò xét, rồi đi thẳng, không đáp, chỉ hát tiếp bài ca vỉ ta mà

phải tạm ngừng giày hát. Ta hỏi nhiều người, người nào cũng không thèm trả lời. Họ như lo sợ mặt sự gì, những kẻ lo ấy họ cố nén dân trong thâm tâm bằng những lời ca. Rồi cuộn, ta gặp một thiền nữ, lau lè và vui tính,

của mọi người xứ này.

Lúc ta nghỉ ngơi và nói chuyện với thiền nữ xong, có một bọn người sinh nghề, chúng bảo nhau rằng: « Hắn bọn này là người xú rào, không phải ở đây, vì chúng ở không và không hát vui vẻ như dân mình... Chúng lại đi rong trong đồng mà chuyện trò với gái. Nhán thật! »

Liền đó, bọn ấy sinh nghi, di mách quan để bắt Linh thần và ta. Linh thần biết trước, vội kéo ta lên xe từ mã kỵ lúc chúng trở lại với đám quân cầm khi giới ghê sợ, đến bắt; tuy làm việc bạo thê, bọn ấy cũng vừa đi vừa hát, cười dừa với nhau.

Xe từ mã vụt lên không, bốn ngựa lửa phun khói bay ra khỏi mặt trời.

Linh thần còn đưa ta đi viếng nhiều thế giới khác nữa trong vũ trụ. Ta được đến Mộc tinh, Hỏa tinh, Kim tinh, vẫn vẫn... Đâu cũng có một loài người ở, nhưng tính tết khác nhau, không giống nào hết giống nào. Người ở Mộc tinh thường chỉ ăn hoa quả mà sống, tính tình họ rất thuần và chất phác. Họ rất chuộng đạo đức. Đôi họ kéo dài trên nem anh đào, và trong không khí êm đềm của tiếng nhạc. Người ở Hỏa tinh ưa lòe loẹt như dân bá trong quả đất này. Đàn ông cũng đeo hoa tai, cũng thoa phấn, bôi son, cũng mặc áo màu như dân bà của mình. Còn dân bà ở thế giới nào bằng, họ lại có tính nóng, thường gây gò đánh nhau luôn, nhưng họ không biết giận là cái gì.

Hai người vừa gây gò đánh nhau, rồi thân với nhau, tưởng tình vợ chồng ở quả đất mình cũng không bằng.

Còn loài người ở Kim tinh thì khác hơn hết; họ chỉ ăn vàng và sống cũng như ta ở đây ăn cơm vậy. Nhưng vàng trên Kim tinh không phải là một thứ kim, như lúa của ta là một loài cỏ.

Vàng của họ ống hét loài ếch xứ mình.

Sáng sớm, mỗi người đều ra khỏi nhà, tay cầm chĩa di soi vàng. Người nào không muốn di soi thì nuôi vàng ở nhà để dành ăn. Tình người xứ này thi kệt lâm, bà tiện độc nhất. Có người thuật chuyện với ta rằng: « Một anh kim tinh nuôi vàng không biết bao nhiêu mà kể, anh ta chăm nuôi rất kỹ nên vàng thật tốt, nhưng chỉ để ngâm chứ không ăn. Sau mắc bệnh kiết mà chết... » Hèn, « kiết » ở đây cũng hệt bệnh « láo » xứ mình!

(Còn nữa)

Cung Khanh

BÁN BUÔN TẠI:

VĂN HOA

8 rue des Cantonnais - HANOI

LU'ƠM LĂT

Cây cốt mìn

Có nhiều giống cây, may quá lại không mọc ở Anh, có thể nguy hiểm cho người ta. Ví dụ như rải nguy hiểm, ngù quên đi dưới gốc cây Tamarind, một giống cây ở vùng Nhiệt đới, vì thúc đẩy sẽ bị sốt nặng ngay. Cây « dân bà độc » (Arbol de la Mala Mujer), mọc ở Mẽ Tây Cơ, cũng ghê gớm : ai mò phải thế nào cũng bị sốt, mọc mụn độc ngoài da, hay có khi chết nã. Cái mầm non của cây tre (măng tre), nấu chín thì ngọt là thế, mà cũng làm mâu ngứa khó chịu nếu dụng đèn. Sau cùng, có một thứ cây « cốt mìn » ở Mẽ Tây Cơ ; cây có quả to bằng quả cam, và đèn khi chín, nở lên với một sức rất mạnh, có khi thế làm bị thương những ai qua gần đấy.

(Tit Bits)

Bé đáng giá 100.000 bảng

MỘT ông đẽ đốc thủy quân Mỹ đã gần bị say sóng khi đến khánh thành cái bẽ già lập nên ở Hollywood, kính đẽ chiếu bóng. Bẽ ấy làm lên tốn phi tát cả mất 100.000 bảng, đẽ quay những cảnh phim trên mặt biển.

Bẽ ấy rộng hòn bãi đá bóng, có mái kính che, nước nóng, và đỗ khí cự đẽ làm nồi sóng. Ông đẽ đốc thủy quân tuyén bố rằng bẽ mờ, rồi bước lên một chiếc tàu nhỏ đẽ thí-nghiêm. Máy bèn làm cồn sóng, và một trán bão ghê gớm nồi lên : ngài đẽ đốc bắt đầu thấy khó chịu, vội xin hâm máy. Người thợ máy bấm vài cái khuy, tự khắc bẽ lại yên, sóng lặng.

(Junior)

Trong tuần trăng mật

MỘT nhà triết phủ Mỹ, có một cái đảo riêng trong vịnh Mexique, nra có một ý định rất hay và ích lợi cho những cặp vợ chồng mới. Ông nói rằng, « tuần trăng mật » phải là quang đời sung sướng và vô tư lự nhất của cặp vợ chồng mới cưới. Và trên cái đảo của ông, cách xa bờ hơn 25 dặm, các cặp ấy hân được yên tĩnh lâm.

Ông bèn đăng báo hiến đảo ông cho 20 cặp vợ chồng Mỹ mới lấy nhau, đến đây ba tháng. Bao nhiêu tiền phí tồn òn & vé đi, và ông chịu cả. Tin truyền ra, vài ngày sau có tới hơn 300 cặp ứng tuyển. Ông chọn lựa lấy 20 cặp – chỉ những cặp nào hoàn toàn Mỹ mà thôi – và cho ra ở ngoài đảo. Mỗi cặp ở một căn nhà lá, đồ đạc rất sơ sài, nhưng các thức cần dùng và ăn uống thì đủ cả ; lại có cả máy vô tuyến điện nữa. Như vậy họ sống rất giản dị, nhưng chiều đèn, dưới bóng trăng và gió mát của vịnh Mexique, họ có thể khuân vũ theo các điệu đan rất mới ở bên Mỹ.

(Vn)

Người Tầu đã đến đây trước

NGUỒI Tầu đã tìm ra chân Mỹ 1000 năm trước Christophe Colomb ra đời, theo lời ông B. A. Mc. Kelvie, ở hội sử học Colomb. Người ta tìm được trong sách cũ của Tầu, rằng vào quãng năm 458 đến 576, những nhà mạo hiểm Trung hoa

đã vượt qua Thái bình dương, và còn thám hiểm bờ biển phía tây Mỹ châu, và có biển chép nhiều tài liệu về địa dư và phong tục của thô dân. Miền Alaska, tên gọi là Wan Shang, và Mẽ Tay Cơ gọi là Fusang.

Chậm hơn nã, nhưng cũng 500 năm trước C. Colomb, người Na Uy cũng đã có sang lập một làng ở Mỹ.

(Tit Bits)

Thần đồng

HIỆN giờ ở bên Canada (Gia-nâ-đai) một người dân gốc tích Pháp là André Mathieu, mới có 9 tuổi, đã được tôn là nhà nhạc sĩ tài giỏi nhất, ngang với nhạc sĩ Mozart, là người đã đặt và đòn những bản đàn lúc mới có 5 tuổi.

Trong một cuộc hòa nhạc ở Nuru-Urc, cậu bé André có đòn một vài bản chính cậu ta đã đặt ra lúc mới lên 4, và các nhà phê bình đều đồng thanh nói rằng từ xưa tới nay trong lịch sử âm nhạc, không có bản đàn nào do một tay cậu bé làm mĩ lại hay bằng.

Thế kỷ này có nhiều thần đồng về âm nhạc, nhưng chỉ có Jascha Heifitz và Yehudi Menuhin là thành công trong bước bay nhảy đầu tiên, và trở nên nổi tiếng khắp hoàn cầu. Nhiều đứa trẻ khác có biệt tài, sớm đốt cháy hết sở trường trước khi nhún lên.

Một đứa bé người Do-Thái, tên là Albert Lohr thường đòn hai trăm bản đàn cổ điển và bình dân. Một cô gái cũng ngắn ấy tuổi, Dorothy Johnson, đòn bài « Sóng trắng » của Beethoven, và « Bắt đầu » của Bach hay đến nỗi các nhân viên ban giám khảo, ngồi sau một bức màn che, tưởng rằng cô là một nhạc sĩ tài năng đã đứng tuổi, tặng cho cô giải nhất trong cuộc thi đó. Cũng là lúng púa là cậu Jimmy Reid, mới có hai tuổi rưỡi, đã có thể dạo bắt cứ bài hát thông thường nào trên một cái trống.

(D. L.)

Một mặt trời nõ

TUY có chiến tranh mắc dầu, và những nước trung lập lẫn với các nước đang đụy chiến, vẫn chỉ cộng tác trong một việc mà thôi, là việc Thiên Văn học. Qua hội Quốc tế Thiên Văn học ở Copenhagen, những tài liệu về một « cái nõ ghê gớm của một mặt trời » trong Ngân Hà, do Thiên Văn Đài Đức ở Erfurt và Hambourg thu nhận, đã được truyền đi khắp các Thiên văn đài ở các nước trong hoàn cầu.

Tuy cái sức mạnh của một mặt trời nõ rất ghê gớm và không có gì so sánh được, – vì mặt trời ấy to bằng mặt trời của chúng ta –, và bắn những mảnh vụn ra ngoài không trung với sức nhanh một triệu cây số mỗi giờ, cái tai nạn ấy cũng không có mảy may ảnh hưởng gì đến thế giới chúng ta ở. Những vụ nõ tương tự như thế, của những ngôi « novoe » như các nhà thiên văn gọi, đã có ghi chép trong thế kỷ thứ 16. Các nhà thiên văn hiện giờ đang chờ đợi tin tức về cái chấn động của ngôi novoe ấy, để có thể chụp ảnh dryye.

(Tit Bits)

TẦU NGÀM BAY ĐƯỢC

DÃ một năm nay, ở các sườn máy tính Yesso (bên Nhật), người ta đang đóng một thứ chiến cụ rất mới, mà hồi thí nghiệm năm ngoái đã tỏ ra rất lợi hại, tuy chưa hẳn được hoàn hảo. Đó là một thứ tàu ngầm bỏ túi. Chiều dài độ 6 hay 7 thước tây thôi, chiếc tàu ngầm ấy có thể bắn thủy lôi một cách rất công hiệu, mà không nguy hiểm gì cho tàu, chính vì cái bệ nhỏ của thân tàu và sự dễ điều khiển.

Hiện thời nước Nhật có độ một chục chiếc tàu ấy, chỉ chừng ấy cũng đủ nguy hiểm cho cả một hạm đội của bên địch.

Ta phải nói ngay rằng cái chiến cụ ấy, hoàn toàn là do người Nhật nghĩ ra, không thể tự di sang Châu Âu được, không thể hơn nã vào tay người Đức được. Vì lẽ rằng, động lực ấy phải cẩn đến 80% aluminium, mà nước Đức thi thiếu hẳn cái chất quặng beauzite ở đây người ta lấy aluminium ra.

Chỉ có mười lăm nhà chuyên môn và hai nhà báo là được mời dự cuộc thi nghiệm trong sườn đóng tàu ở Yesso. Cuộc thí nghiệm cốt ra rằng, một chiếc tàu ngầm giống các tàu ngầm bỏ túi khác, nồi lén mặt nước được, di trên mặt nước rồi bay lên như một chiếc thủy phi cơ.

G. E. Tesunoma, kỹ sư, và người sáng kiến ra cái máy lật lóng ấy, chính tay cầm lái cái máy của ông. Dài gần 10 thước, chiếc tàu ngầm ấy cũng hình thon, và thả xuống biển như mọi tàu ngầm khác, và cũng lặn như tàu ngầm khác. Đến đây, chưa có gì lạ. Sau 10 phút biểu diễn, cũng thò ống viễn kính lên, nồi lén và chìm xuống, tàu ngầm nồi hòn lên mặt nước. Ở hai bên sườn phía trên của lùn, hai, ba, bốn cái nan sắt hình như giương ra hai bên, khiến tàu có cánh dài it ra 15 đến 18 thước. Rồi thân tàu hình như nhồi lên, trong lúc ở phía mũi, hai cái cánh giật vào đó xoè ra, làm thành cái cánh quạt rồi bắt đầu quay lít.

Vừa đúng 6 phút sau khi bắt đầu biểu diễn, tàu đã bay lên.

Cái con « cá bay » ấy có thể, hình như thế, di dưới nước độ 15 hay 20

hải lý mà không nguy hiểm gì ; nó có thể cứ như thế mà bay lên, với một con đường hoạt động là hơn 600 hải lý, và ít ra một nửa số ấy, nếu có đem nhiều đòn nặng. Máy ấy có thể mang 4 quả thủy lôi, bắn dưới nước hay bắn trên không cũng được.

Con « cá bay » ấy có ba động cơ 60 mã lực, toàn đúc bằng duralumin cǎ. (Một thứ kim khí rất nhẹ và rất cứng, có pha aluminium) : chỉ có cánh là bằng lụa, rẽ theo một lối riêng.

Theo ý kiến của nhà kỹ sư, thi con cá bay ấy đối với một chiếc chiến hạm cũng như con muỗi đối với con sư tử, nhưng là một con muỗi có thể làm chết được. Cái số hơn vài trăm cân thuốc nổ mà máy ấy mang đi, khiến cho máy ấy có thể làm khó dễ bắt cá chiếc chiến hạm nào lớn nhất bây giờ.

P. A. Pollock
(Marianne)

NGHE WICKHAM STEED...

CÁCH đây ít lâu, ngoại giao tông trưởng Đức là Von Ribbentrop có đọc một bài diễn văn trước máy truyền thanh trong ấy Ribbentrop đã tội cho ông Chamberlain đã cố ý dự định và sira soạn cuộc chiến tranh này từ lâu mấy năm về trước.

Ông tông lý hăng vò tuyến diệu Anh B. B. C. (British Broadcasting Corporation), cho rằng bài diễn văn một giờ mười lăm phút ấy dâng một bài trả lời trong 7 phút, và ông ta nhờ Henry Wickham Steed cảng đáng cho việc ấy.

W. Steed trả lời : « Bảy phút ?... Được, nhưng mà phải để tôi được tự do muốn nói gì thì nói vì tôi không viết sẵn diễn văn bao giờ. »

Đến ngày ấy, W. Steed, mà mọi người vẫn gọi là « một nhà báo thành thạo kiêm một sứ giả », đã đứng trước máy truyền thanh. Vâng ông nói đại khái như thế này :

– « Thật tôi muốn Ribbentrop đã

áo tắm bể

Khắp các bãi biển, ai cũng công nhận áo tắm Phúc Lai là đẹp, bền, mặc sát săn như in vào người. Nếu, các Bà các Cô chưa dùng qua, xin mời lại 87, phố Hué, Hanoi xem kiều áo đẽ so sánh với các hàng khác.

PHÚC-LAI

87 PHỐ HUẾ – HANOI

nói phai. Vì như thế nghĩa là những nhà cầm quyền ở nước ta trong mấy năm gần đây đều là những người thông minh cả. Và như thế nghĩa là tôi có lỗi, tôi, trong bao nhiêu lâu, đã công nhiên kết tội những nhà cầm quyền ấy, cho rằng họ đã xử sự như những đồ tồi !...

Ông giám đốc hãng B. B. C. rất cảm ơn Steed, nhưng mà ông cũng hơi lo ngại một chút. Và ngày hôm sau, — ở nước Anh từ do ! — , ông đồng ý trường bộ Thông Tin xu Steed một bản chép bài diễn văn, để phát đi khắp trong nước.

(Trong những nhà viết báo đại tài của Anh, H. W. Steed là một tay trong-dám cù khôn nhất. Ông hiểu biết thời thế hiện tại, vì cái học bao quát rộng rãi của ông, nhưng công việc của ông không những là đưa đường cho dư luận mà thôi. Chủ bút báo Times từ 1919 đến 1922, ông còn là người cố vấn cho các nhà cầm quyền, và luôn luôn dự một phần hoạt động vào những việc xảy ra Âu ố châu.

(Trong buổi diễn thuyết toàn vửa rồi ở Sorbonne, Paris, — theo lời nói của H. Sellon, giám đốc Anh

Lý-Toét say : Sách tây dạy rằng quả đất xoay, thật là chí lý lầm thay !!

Viện ở Pháp và dưới quyền chủ tọa của Camille Chautemps, cựu thủ tướng — ông W. Steed nhắc lại những năm đầu thế kỷ, lúc ông trở về Anh quốc, sau khi đã du học ở Pháp và ở Đức, và ở mấy năm Berlin, ở Vienne rồi ở Rome, làm đặc phái viên cho báo Times. Ông nói :

(— Lúc bấy giờ, đối với người cùng nước tôi, tôi là một người đã phi thi giờ vô ích để quan sát các nước khác, một công việc mà không một người Anh nào biết nghĩ đế ý đến. Và họ coi tôi cũng gần giống như một nhà mạo hiềm đi vào tận rừng rú Phi châu, mà người ta thăm hỏi một cách sốt sắng, đợi đến khi người ấy bị bệnh sốt rét vàng mà chết...!)

Simone Ratel
(Nouvelles Littéraires)

NGÀY NAY NÓI CHUYÊN

Thanh Vq. Tháng Long-1) Đang lúc đây thì các thiếu nữ có nén xem « Lam đì ; Người dán bìa trán trường... » nếu xem thì có hại gì không ?

— Không những hai quyền ấy mà còn nhiều quyền khác nữa. Vào tuổi dương dày thi, trí xét đoán của con gái còn chưa được vững vàng, sự đọc cần phải thận trọng. Hơn hết là trước khi đọc

dứa con vq để ra chính là con mình hay là con của nhân tình vq, có thể nhờ các nhà bác sĩ mà biết được không ?

Nếu có thể biết được vậy các nhà bác sĩ phải làm cách nào.

— Các bác sĩ không thể biết được. Việc nhận ra một đứa bé là con của ai vẫn còn là vấn đề khoa học hiện giờ chưa giải quyết được một cách rõ ràng.

Trinh chí Thảo — Giai bên lương, gái bên giáo có thể lấy được nhau không ? Nếu lấy thì phải về lương hay giáo ?

— Sao lại không lấy nhau được ? Tôn giáo của hai bên không có ảnh hưởng gì về mặt luật pháp đến cuộc hôn nhân cả. Vợ và chồng có thể vẫn giữ nguyên tôn giáo của mình, không bắt buộc ai phải theo ai hết. Còn như việc muốn chiều vợ hay chiều chồng mà theo lương hay theo giáo thì chỉ là việc riêng của lương tâm mình. Vả lại việc theo một tôn giáo nào đây không có can hệ gì cả, vì một người theo giáo chẳng hạn vẫn có quyền không theo nữa.

Bảng (Đặng Lao) — Con gái 18 tuổi, mặc dù đã có chồng, vẫn đi lại đường hoàng với người yêu. Người chồng có thể kiện được không ? Và nếu kiện thì hai người kia có lỗi không ? Hiện bấy giờ, người ngoài bình phẩm dứt lắm, cò nên « dứt tính » không ?

— Nếu đã có chồng mà còn đi với trai, dẫu trai là người yêu chẳng nữa, thì là phạm vào tội ngoại tình. Chồng có quyền kiện về việc hình và lại có quyền xin ly dị nữa. Lỗi về người vợ và người tình của người vợ, cái đó đã dĩ nhiên rồi.

Còn việc hai người muốn « dứt tình » với nhau, thì việc đó vẫn là nên làm rồi. Quỳnh Văn, Mỹ hào — 1) Văn biết hai người có lối nhau rất có hại cho nót giỗng. Vậy họ xa như đói chúa dì lấp nhau còn có hại nữa không ?

— Có hại thì chưa chắc đã có hại, dù hai người có họ gần hơn đôi chút đi. Nhưng luật cấm không cho đối con dì lấy nhau. Đối cháu dì thi có thể lấy nhau được, tuy trong họ người ta thường không ưng cho lấy nhau.

2) Một người lương rất cao, có nên để vợ ăn chơi không ? Nếu không muốn buông bỏ thì người vợ nên làm việc gì cho khỏi ăn xung ngồi rồi. Và người vợ ág lại chưa có con.

— Trong coi các việc nội trợ kẽ cung bận, và như thế không thể gọi là ăn xung ngồi rồi được. Còn ngoài ra

người vợ muốn làm việc gì tùy ý.

Jean Bình Tân, Tourane — Tóc để rẽ tự nhiên sinh hột mà người ta gọi là tráng tóc. Vập nên chia bằng cách nào và nếu để nó cứ tăng mãi lên có nguy hiểm gì không ?

— Có hai thứ bệnh tráng tóc. Một thứ ở chân tóc và một thứ như sán bám đay vào tóc. Mắc bệnh trên, dùng acide borrique gội đầu sẽ khỏi, tóc không rụng nữa. Còn bệnh dưới thì hơi nặng, gội đầu bằng acide borrique cũng không khỏi hẳn được. Nên đến hỏi bác sĩ.

Catherine M. N., Quang ngai — 1) Khi doi gai gái còn ở với nhau bằng tình bạn bè. Người con gái sắp cùng người già lập gia đình. Sau ít lâu họ lại giao người con gái và bảo không lập gia đình cùng ai cả. Thế lòng người ấy thế nào ? Người con gái có thể không yêu họ, để khỏi phá hoại hạnh phúc của người yêu họ và họ sau này không ?

— Một người nói tiền hậu bất nhất như thế thì tin sao được !

2) Hai người yêu nhau rất tha thiết. Biết rằng không có thể cùng nhau chung sống. Người con gái muốn khuyên người con gái nên tìm người khác lập gia đình. Cò thể được không ?

— Có thể được làm. Nhưng cả hai hỏi lòng có lại một lần nữa xem thực có thể được không đã.

3) Nếu người con gái đã thật lòng yêu người con gái. Có nên chiều theo ý muốn của người yêu không ?

Mà ý muốn ấy là tương lai của họ sau này. Rất rực rỡ, đầy hạnh phúc nữa.

— Nếu ý muốn chỉ là tương lai rice rỡ, đầy hạnh phúc, thì sao lại không chiều ! — Tôi hiểu « chiều » là nhận lời làm vậy.

C. La đồng Hoa, Bến thủy — 1) Muốn chữa bệnh đau ốm (migraine) thì nên chữa bằng cách nào, theo phương pháp khoa học thường thức thực hành ?

— Có nhiều thứ như dầu, hoặc nharc dầu vi thiều màu đỏ, hoặc nharc dầu vi bệnh táo, hoặc nharc dầu vi bã cam. Những người hay nhrc dầu vật thi chín phần mướp là vi thiều màu đỏ, hay vi mắc bệnh táo. Nếu vi bệnh táo thì nên luyện tập thân thể. Luyện tập thân thể là thứ thuốc công hiệu nhất để chữa bệnh táo.

2) Uống nhiều thứ thuốc như Kalmine Mélaspérine, Passiflorine, v.v. mà không khỏi, giờ nên mua thuốc gì ? Ở Hanoi có bác sĩ chuyên trị bệnh đau ốm không ?

(Xem tiếp trang 14)

PHÓNG BĂNG

(Tủ sách mới)

MINH-PHƯƠNG XUẤT BẢN
TỔNG PHÁT HÀNH TẠI BẮC-KỲ

ĐÃ CÓ BẢN
Tiêu - thuyết của
NGUYỄN - TỐ
giá 0p30 trước 0p20

Một thiên tiêu-thuyết rất hoạt động, rất phong dâng, có thể là một thành-tích để đánh dấu vào xã-hội hiện-day. Sách và bìa in rất đẹp, giầy ngọt 100 trang.

Librairie Centrale
66, Boulevard Borgnis Desbordes, Hanoi

quyền sách nào nên hỏi qua ý kiến cha mẹ hay anh.

2) Người ta thường bảo xem nhiều truyện để viết luận Pháp văn giỏi. Tôi cũng xem rất cẩn thận và những cuốn sách đều có ích có thể tôi viết vẫn khen. Vậy làm thế nào viết cho khả được.

— Là vì không biết cách xem sách. Xem sách phải nhận xét, nghĩa là xem sách để học thi mới có ích cho sự viết văn.

Nguyễn Thành, Hanoi — Con trai đã trưởng thành, đang đi học cõi vq (hơn 15 tuổi) từ khi lên tám. Vì cái chết lại mẹ chồng người vợ bị đuổi về ở với cha mẹ để dâ mươi năm. Nay người vợ muốn về, cha mẹ chồng không cho. Người con trai phải làm thế nào ? Bởi với vợ người con trai không yêu không ghét.

Người vợ gần 30. Lắm cách nào để khỏi hại đời vợ (người con trai phải vắng theo bố mẹ) muôn lý lẽ, có được không ?

— Kè ông ở vào tình cảnh khó nghĩ thật. Đem vợ về, thì sợ cha mẹ không cho, mà không dem về, lại sợ hại một đời vợ. Nhưng nếu cái gì cũng sợ cả thì không làm cái gì được : theo luật, thi vợ có quyền ở với chồng, cha mẹ chồng không bằng lòng cũng không được.

Còn như muốn ly dị, thì một là có cõi chính đáng, hai là hai bên vợ chồng phải thỏa thuận mới được.

Vương Đức Vương, Hanoi — Muốn biết

BƯỚM

(Tiếp theo)

TRƯƠNG nhìn đồng hồ rồi thuê xe ra nhà hát tây. Chàng đi bộ lên phía trường cao-dâng cố ý đợi Mỹ ra và làm như tình cờ gặp Mỹ. Mỹ bắt tay chàng hỏi sững sốt:

— Sao trông anh hôm nay gầy thế?
— Ấy tối vừa ốm một trận xong. Có lẽ bệnh cúm, giờ thì đã khỏi hẳn rồi. Ăn đã thấy đói ị.

Mỹ nói:

— Thế thì may quá. Anh lại ăn cơm dâng tôi, hôm nay có anh Điện, anh Linh và cả anh Hợp nữa cùng ăn cơm. Ăn xong hòa dàn chơi. Anh Điện kéo violon, còn anh Linh thổi clarinette.

Trương nhận lời và bảo Mỹ đứng đợi để vào trường mượn bài của anh em về chép. Theo ý muốn của Thu, chàng đã nộp tiền học và linh thoảng cũng lại trường nghe giảng. Cái cớ chính là để gặp Mỹ vì có gặp Mỹ thì mới gặp được Thu một cách tự nhiên và có lý.

Trương nhận thấy Thu khi nhìn mình cũng sững sốt như Mỹ lúc nãy. Chàng hiểu ý nên vội nói với Mỹ:

— Mới ốm dậy di mỏi chân ghê.

Chàng cốt ý cho Thu hỏi về mình được tự nhiên. Thu hỏi:

— Anh ốm đấy à?

— Bị bệnh cúm xoàng. Giờ thi khỏi hẳn rồi. Tôi đã bắt đầu ăn trả bùa.

Chàng thấy Thu cau眸 lông mày nhìn chàng như có ý trách.

Ăn cơm xong, hòa dàn được một lúc, Linh nài Thu hát mấy bài để chàng hòa theo. Thu từ chối và nhìn Trương. Trương nói:

— Cô Thu cũng biết hát cơ à? Tôi cứ tưởng...

Thu mỉm cười:

— Vậy thi em hát để cho anh Trương anh ấy khỏi khinh là em không biết hát. Đề em hát bài... hát bài gì được?

Linh nói:

— Bắt cứ bài gì cô thuộc.

— Thế để em hát bài « Người ta chỉ yêu một lần thôi ». Thế có được không?

Hợp nói điều:

— Được lắm chứ. Hai lần mới không được.

— Nếu anh cứ chế thi em không hát nữa, em ngượng lắm.

— Việc gì bài hát là bài hát và lời nói trong bài hát là truyện khác. Yêu một lần chỉ yêu đến mười lần ở trong bài hát, cũng tha hồ. Ngày giờ cô mạnh bạo hát lên cho nghe.

Linh thấy chàng hát sai cả dịp nhưng cũng cố theo. Trương không biết gì về âm nhạc cả; chàng chỉ thấy tiếng Thu trong và ấm áp. Chàng dè ý đến lời diễn nhiều hơn là diễn hát. Mắt Thu chàng thấy sáng long lanh mỗi lần nhìn chàng. Chàng biết là Thu dương nghĩa:

— Em hát để chờ một mình anh nghe.

Trương ngả lưng xuống chiếc ghế hành, trong người mỏi mệt nhưng sung sướng. Chàng lim dim mắt lại và trong vùng ảnh nhỏ lọt vào, mắt chỉ còn in có hình khuôn mặt Thu với hai con mắt yêu quý đương nhiên chàng. Chàng thở rát nhẹ bỏ thông hai bàn tay xuống, miễn cười ngảm nghĩ:

— Giá ngay bây giờ mình cứ thế này mà chết thì ít ra cũng được chết sung sướng.

Đợi Thu hát xong một lúc, Trương đứng dậy xin phép về. Chàng lấy cớ là

mới ốm khỏi không ngồi lâu được, nhưng cốt ý của chàng là muốn lần cuối cùng giữ trong trí một hình ảnh đẹp nhất của Thu. Mỹ nói:

— Đề nghe các anh ấy chơi bài Nocturne đó. Ta ra đứng ở cửa sổ nghe xa mời hay. Thu đã đứng trước ở phía cửa mèn. Trương nhận lời ngay. Chàng đến đứng cạnh Thu. Thu giật mình quay nhìn rồi nói:

— À anh...

Ngoài vườn, đêm yên lặng Không có gió, nhưng hơi lạnh đưa qua cửa vào phòng ấm như tiếng lùn gió nhẹ. Trên những chùm lá cây đèn, các ngôi sao trong quầnen trống tròn như rơi hàn nến trôi sa xuống đứng lơ lửng ở giữa lùn chung cao. Trương nói thật khẽ chờ khói láp tiếng dàn và nhớ thế chàng có thể ghé gần vào Thu được tự nhiên:

— Các ngôi sao hôm nay hình như rớt xuống gần hơn. Trương tượng già cầm cái vót mà vót thi được một mớ ngọc thủy soan dù làm một cái vòng deo cổ.

Thu nói:

— Anh Trương thi sĩ nhí. Cái vòng ấy anh cho tôi nhó.

Tiếng dàn vừa dứt. Thu quay lại hỏi Linh:

— Anh còn nhớ bài hát ru Huế của cô Long ở Sầm-sơn không?

— Còn nhớ.

— Thế để tôi hát anh hòa theo.

Nàng nói với Trương:

— Tôi lại hát được, xá giọng Huế nữa cơ.

Rồi nàng cất tiếng hát câu ca rao Huế theo giọng ru em kéo dài và buồn như tiếng than:

Trăm năm đầu lối hẹn hò
Cây đa bên cũ con dò khát đưa.
Cây đa bên cũ còn lừa
Con dò sờm thác, thuở xưa di rời

Trương hỏi:

— Còn lừa là còn gì?
Còn lừa là còn lại, còn đây.

Tiếng đường trong:

— Thế còn dò sờm thác?

— Con dò sờm thác là người là dò sờm ché.

— Thế à, sờm ché.

Thu nói:

— Thương quá nhỉ. Chắc là

chuyện có thật của một người nào yêu một cô lái đò nào, sau trở lại bến đò cũ thì cô ấy đã chết rồi.

TRĂNG

Trương quay vào, trong nói với mọi người :

— Mày quâ, vừa ốm dậy lại được nghe đàn ngọt hát hay. Giờ thi tối vè; chẳng bết đến bao giờ mới được nghe lại nữa. Có lẽ không bao giờ.

Chào mọi người xong, chàng đưa mắt nhìn Thu lần cuối cùng. Chàng thoáng nhận thấy một tia nghi ngờ trong yết nhín của Thu; quả tim chàng đáp mạnh quá, chàng nhớ đến câu nói của Chuyên :

« Tôi sợ cho quả tim của anh... ».

Vừa nghĩ thế xong, chàng thấy người mình xiêu về một bên và cái cánh cửa hình như ngả về phía chàng. Cái quả nám sứ xoay hẳn đi một vòng; chàng không sao nắm lấy được vì chàng có hai bàn tay phải không biết nắm bằng bàn tay nào. Chàng không biết gì nữa.

Mỹ chạy lại đỡ ngay được Trương trước khi Trương ngã gục xuống nền gạch. Chàng đặt Trương vào chiếc ghế bành. Mọi người xúm quanh lại. Thu gọi to :

— Anh Trương, anh Trương. Các anh gọi, lay cho anh ấy tỉnh. Đè em đi lấy lô dâu.

Một lúc sau, Trương đã tỉnh, nhưng nghe thấy tiếng Thu nói « dầu đây rồi », chàng không muốn mở mắt với. Một bàn tay mềm đặt lên trán rồi nắn hai bên thái dương. Chàng mở mắt nhìn và hơi thất vọng vì người xoa dầu là Hợp, còn Thu nàng đứng lần sau Lĩnh và Đieber, mở to hai mắt dương nhìn chàng. Trương nói :

— Cám ơn các anh. Chắc tôi ra cửa bị gió lạnh. Nhưng giờ thì khỏi hẳn rồi. Ngồi nghỉ một lát là hết ngay.

— Đè lát nữa anh Hợp đưa anh về.

— Đừng phiền đến ai cả, cứ thuê cho tôi cái xe là đủ rồi.

Lên xe ngồi một lúc lâu Trương thấy trong người dễ chịu hơn trước. Chàng mỉm cười khi nghĩ đến rằng lúc chàng muốn ngất đi lại đúng là lúc ngất đi thật :

— Có lẽ tại muốn ngất thành ra ngất thật chàng ?

Chàng nhớ đến câu cõa Goethe : « người ta chỉ chết khi nào người ta muốn chết ».

— Giá lúc mình ngồi ở ghế bành mong chết lại chết ngay được lúc đó có phải hơn không... Mà sao lúc ấy Thu đẹp thế.

Trương cố gọi ra hình ảnh Thu in trong vùng ánh sáng với hai con mắt đen dương nhìn chàng.

Xe di ngang trước cửa hiệu Gò-da. Trương chú ý nhìn một chiếc ô lò sơn trắng kiều mới dỗ ở cạnh đường :

— Hình như xe của bọn Vĩnh, Trực. Phải rồi.

Trương trả tiền xe rồi lên ngồi trên ô lò sơn cõi. Vĩnh, Trực và Quang ở trong hiệu khách chạy ra. Trương hỏi :

— Chúng mày di đâu thế ?

Vinh nói :

— Mày quên rồi à. Mày không biết hôm nay ngày giùa? Chúng ta vừa đến dâng nhà mày hối thù thẳng nhô nói mày ốm, ốm mà đi ăn mảnh. Mày ốm thế à?

Vinh ngừng lại nhìn Trương :

— Mả nó ốm thật anh em ơi. Trông mày tao sợ quá, Trương ạ.

Quang nói :

— Đưa nó về nhà đi.

Trương đáp :

— Tớ không về đâu. Hôm nay đến phiên tớ dậy có phải không? Đi đến nhà con nào đêm nay. Đi, chúng bay...

Trực nói :

— Đưa ngay nó về nhà đi. Nó mà chết ở đây thì è cho cả lũ. Hôm nay đã có tớ bao. Mả tôi nghiệp, chủ nhật trước nó vừa thua ba trăm. Thế thì hết tiền rồi còn gì.

Trương rút ví kiểm lại tiền :

— Hết thì chả hết, nhưng tao đem đi không đủ. Trực thay lời vậy, nhưng phải cho tớ đi với... không tớ chết ngay trên xe-cho mà eoi.

Trương cười lớn và ăn cõi luôn tay.

Vinh nói :

— Đội xếp nó phạt bây giờ.

— Cứ lại mà phạt.

Một viên đội xếp đứng ngay

đẩy mím cười nói :

— Không, đội xếp nó không phạt đâu, nhưng nó xin mời các ông đi ngay cho.

Trương nói :

— Ông này khá, biết khôi hài. Có di chơi được thì cùng di cho vui.

Trực vân xe cho chạy :

— Ta lại « lấy » thẳng Côn rồi đi thi vui.

Đến nơi, Trương mệt quá, không buồn giọng cười nói nữa. Từ lúc vào, chàng chỉ ngồi yên nhìn các bạn vui vẻ và thấy mình tách riêng bần ra như một người đứng ngoài xem một trò diễn quen mắt và hơi buồn. Quang, Vĩnh và Trực nằm ngắn ngang cạnh khay đèn thuốc phiện nói chuyện, cười đùa với đảo Yến đương lom khom tiêm thuốc. Cõi ngồi riêng ra một góc, lưng dựa tường, mắt lìm dim, tay phải đè lên mặt trống, roi chầu cầm lồng thẩn thờ trong hai ngón tay. Trong bọn chỉ có mình Côn biết đánh trống nên nét mặt chàng nghiêm trang như nhận thấy rõ sự quan trọng của công việc mình.

Quang vừa hút xong một điếu, nằm ngửa mặt nhìn lên trần nhà và đưa dài môi dưới cho lòn

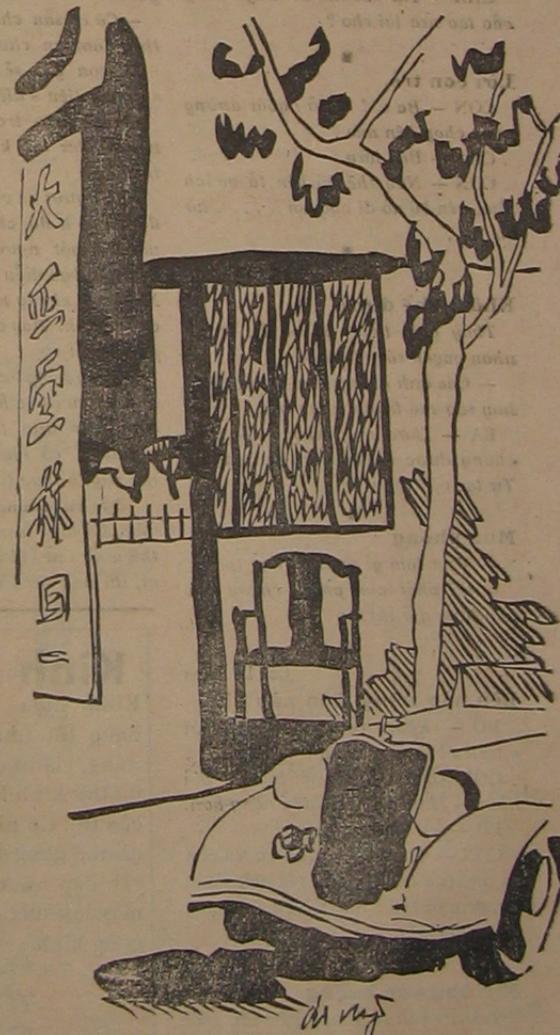
khỏi toả ngược qua mặt. Trương thấy trước là một ngày kia Quang sẽ sa ngã hận và tuy không yêu gì Quang cho lắm, chàng cũng thấy thương Quang và lòng se lại như gặp một sự đau khổ cho chính thân chàng. Trương nhớ tai hôm ở nhà Chuyên ra, đương di dưới mưa gặp Quang cũng vào hàng uống trà phê; hôm ấy chàng mong sống đến cực điểm, nếm đủ các khoái lạc ở đời, sống cho chán trường để không còn ao ước gì nữa, có thể yên tâm chết không tiếc đời. Nhưng chàng không bao giờ thỏa mãn cả, không bao giờ sống cho chán chường được vì một lẽ mà đến giờ Trương mới nhận ra là chàng đã chán ngay từ lúc bắt đầu. Chàng không phải là hang người biết hưởng khoái lạc trong sự chơi bời. Chính Quang đã nói một câu mà chàng thấy rất đúng :

— Ở đời có hai thứ khoái lạc, cái khoái lạc của kê trống cây và cái khoái lạc của người ăn quả. Tôi, tôi là người ăn quả, chỉ thích ăn quả.

Trương không thể như Quang có được những cái vui sướng phá hoại của người ăn quả, còn cái vui sướng gây động của người trống cây thì chàng không bao giờ được biết tới, vì muốn gây dựng tất phải sống như không bao giờ chết. Ăn quả không cần biết đến lúc khác, còn trống cây sung sướng chỉ vì quên hiện tại và nghĩ đến mai sau. Nhưng mai sau của Trương là cái chết, là hư vô.

(Xem tiếp trang 18)

NHẤT-LINH

(Tiếp theo trang 11)

VUI CƯỚI

Của B. N.

Hanoi có phủ

BA — Đó mà biết Hanoi có mấy phủ?

HAI — Hanoi là một thành phố, làm gì có phủ với huyệns.

BA — Thế thì mày dốt quá. Hanoi chẳng có phủ là gì, phủ Thống-sứ và phủ Toàn-Quyền.

Lê Quang-Nhân

Nằm mơ

LÝ TOÉT — Tôi hôm qua, nằm mơ tôi thấy tôi và Bang-Banh đi chơi vui lâm.

XÃ-XỆ — Cụ đừng nói khoác, tôi hôm qua Bang-Banh ngủ tại nhà tôi chứ có đi đâu! Tôi nằm mơ rõ ràng thấy thế.

Được cung kính

XÃ-XỆ — Hôm qua nay, tôi đứng nói chuyện với ông biến-xếp tây, được ông ta khom lưng.

LÝ TOÉT — ... ?

XÃ-XỆ — Vì ông ấy cao hơn tôi nhiều quá!

Đặt tên xấu

CON — Sao ba đặt tên con xấu quá?

CHA — Thế sao hồi đó mà không bảo tao sửa lại cho?

Lời con trẻ

CON — Ba ơi! xe ở ngoài đường phải chay bên nào?

CHA — Bên hữu.

CON — Nếu thế thì bên tả và ich lâm, nên bô nó di cho rồi!.... hờ ba?....

Của Khuê Cồ

Không thể được

Thầy giáo thắc Ba và Tư tranh nhau quyền sách liền bão:

Các anh không xem chung được hay sao mà tranh nhau mãi.

BA — Thưa thầy không thể xem chung được vì con viễn thị mà anh Tư lại cận thị a.

Mua phòng

Mua làm gì mà lầm tem thế?

Ô! phải mua phòng chảng nhỡ tem tăng giá thi sao?

Của Lê Liêm

Bên nào nặng, bên nào nhẹ

BỐ — Khoa con! « hiểu » với « linh » bên nào nặng?

CON (ngầm nghĩ một lúc rồi giả nhở) — Thưa bố bên hiểu nặng hơn.

BỐ — Vì sao?

CON — Thưa bố, bên hiểu có cha và mẹ, còn bên linh thì chỉ một mình vợ, đem cân lật nhiên hiểu hai nặng hơn linh một.

Mời ông vào buồng

Trên xe hỏa từ Vinh ra Hanoi, một trang thiếu niên, khát nước, vừa

mua được quả dừa, có ý nhìn xem có ai có chén thì mượn. Chàng chợt thấy ở góc toa có hai người đàn bà, một bà có tuổi và một cô con gái, bên cạnh có cái thùng. Chắc hẳn

KHÁCH — Sao cụ dám quảng cáo chưa 100 người thì khỏi 99? Tôi chưa dã mấy năm trời, mà có thấy đỡ gì đâu!

LANG BẦM — Ấy bà là một người không khóc đấy!!

các bà có đem chén, nghĩ vậy bên mon men lại gần, lễ phép hỏi có con gái:

Cô có sẵn chén uống nước đem theo làm ơn cho tôi mượn.

Cô con gái sê chỉ tay vào phía « buồng tiêu » điềm nhiên đáp:

Ông vào trong buồng kia mà mượn, chứ tôi không có chén đem theo.

Ngã người ra vì câu trả lời đường đột và vô lý, chàng lấy làm lạ hồn nura là một người con gái mà sao dám láo bạo điệu cợt chàng như thế. Xìng xó, chàng mắng lại, rồi lâm le chọc đánh. May có bà ngồi bên cạnh phân giải :

Ông bàng lòng vậy — vì lần này là lần đầu di xe hỏa, nên có áy tưởng cũng như dưới tần thủy, buồng đó là buồng có chỗ uống nước. Cô ấy nói vậy là thực tình.

Võ lẽ ra chàng áy phục, bén lèn, xấu hổ lảng sang toa bên. Còn cô thiếu nữ sau khi đã hiểu đó là buồng gi, thì mặt đỏ bừng cúi gầm xuống.

Kính Thuốc

Kinh hiệu **Filocros** là hàng tốt nhất để di ngoài nắng, giá từ 4p. trở lên. Bán đủ thứ kinh lão (viễn thị) và cận thị. Có nhiều kiều gọng nhựa, gọng kẽm, gọng vàng rất đẹp và chắc chắn. Có máy lắp mắt kính và chửa gọng kính.

Gửi linh hóa giao ngan

đào lấp
97, Hàng Gai, Hanoi

Bánh!

A — Hôm qua tao đánh thắng Cu ghê thật!

B — Thế nó có bị gì không?

A — Nó chẳng bị gì cả.

B — Còn gì?

A — Tao bị u đầu, chảy máu, gãy mũi năm cái răng!

■

Của Lương-văn-Kỳ

Phim buồn
— Thưa cô, tôi rất được hân hạnh mời cô đi xem chiếu bóng.

— Xin lỗi ông, tôi hiện dương có tang.

— Ô! không hề gì cả, cô sẽ được xem một phim khác từ đầu đến cuối.

Lo xa

A — Anh xin với tôi một cốc cà phê rồi hãy đi làm.

B — Chết! vào bàn giấy.... ngủ sao được.

— Giống có vú là con bò con chó...

TRÒ B — ... và con ạ vì con cũng có vú ạ.

Của Ngọc Trung

Ở trong

THÀY GIÁO — Anh hãy làm một câu ở trong có chữ « đường ».

TRÒ B — Hôm qua là ngày rằm tôi được ăn xôi chè.

THÀY GIÁO — Các ạ chẳng có chữ đường đâu hết.

TRÒ B — Thưa thầy ở « trong » chè có đường a.

ENSEIGNEMENT

par

Correspondance

Français, Mathématiques, Sciences

mensualités

Préparation au C.E.P.C.I. 2p.00

Cours de 1e et de 2e année P. S. 3p.00

Préparation au B. E. et D. E. P. S. I. 4p.00

Cours de Français pour les adultes 2p.50

Pour tous renseignements, écrire à

l'Ecole TRITON

8 bis et 10 Rue Résident Miriel Hanoi

Joindre une enveloppe timbrée pour la réponse

Những thuốc úy chỉ tạm dứt bệnh trong chốc lát. Nếu đau ốm vì thiếu máu thì phải tiêm Eau de mer.

Đinh Chiến Sơn tây — 1) Láng tôi có viênhán dinh kính hương lý không chia báih công cho họ dânh nhiều lần tòa sứ ống mà tòa lại giao về phủ rồi lại im dânh lán, nay tôi muốn đem việc úy dânh lên nhóiquái báo tố nỗi oan cho nhân dinh và xin chia báih ấy. Vợ nhân dinh chỉ xin dânh bao ngo cung quan Thông-sứ bay còn phảilàm đơn khác nữa tên quan Thông sứ.

— Phải để đơn giàn tem lên phâThông sứ.

2) Tôi là bạn đọc Ngày Nay khi tôi dânbáo về việc công, Ngày Nay có tính tiền không?

— Gửi bài đăng báo, Ngày Nay hoặc đăng hoặc bỗ, chứ không bao giờ lấy tiền. Còn đăng bài hỏi trong mục N. N. C. thì đổi với ai Ngày Nay cũng trả lời giúp mà không lấy tiền.

Q. T. T. Tourane — 1) Một đứa bé, mới vài ba tuổi, đã biết nói. Nó nói nhiều khay lấp lấp lại. Thường trong một câu tiếng đầu nó lấp hal, ba lần, rồi qua tiếng đó, nó nói trọn suốt cả câu. Như thế, đứa bé ấy sau lần lên có bị cảm (bègue) không? Nếu phải bây giờ có chữa trước được không? Và ngay bây giờ có cách gì lấp nó nói tròn như thường, cho khỏi lấp hal, ba lần một tiếng?

— Đề vậy, đứa bé lớn lên có thể nói lấp, cũng có thể nói như người thường. Muốn được chắc chắn chưa rõ khôi bệnh lấp nên ngay từ bây giờ bắt nó nói thông thả và luôn luôn dạy nó phải nghĩ trước khi nói.

2) Một đứa bé bốn, năm tuổi, mập khỏe. Xem thân thể biết rằng săn này nó thấp. Bây giờ có cách gì lập cho nó khỏi thấp quái khi nó lớn lên không?

— Dạy nó luyện tập thân thể. Có nhiều cách vận động để thân nó dài ra.

Bồng Chủng — Trên thế giới có chính phủ nước nào bắt một người dân đóng hal và thuế thân?

— Không có nước nào bắt dân đóng thuế một cách vô lý như vậy cả. TheoUGH của nó, thuế thân là thuế đánh vào thân của người dân rồi, vậy dân làm gì có hai thân để mà chịu đóng hai thuế thân?

2) Một tiều viên chức Bắc Kỳ, đời vua Lê, viêc trong Trung dâng thuế thân ở quê mình, nay nhà nước lại buộc đóng thuế thân ở tỉnh mình làm việc nữa, vậy có thể nào đóng thuế một nơi không?

— Chỉ cần đóng thuế một nơi thôi. Hoặc đóng ở quê mình, hoặc đóng ở chỗ mình làm việc. Bất minh đóng cả hai nơi là không hợp luật.

T. Tùng Tourane — Tôi không hiểu vì sao khi hoàng tử de Galles lên nối ngôi vua Georges V, không lấy niên hiệu Georges VI, mà lấy niên hiệu Edward VIII, mà sau lại thay 8? Cho đến khi người nối ngôi Edward VIII mới lấy niên hiệu George VI.

— Tôi phu hoàng tử de Galles là Edward VII, còn thân phu hoàng tử là Georges V, vì thế mà có Edward VIII và Georges VI, một người theo niên hiệu ông, một người theo niên hiệu cha.

Có tem cũ xin dùng vứt
di. Gửi về bán cho
M. Ng. k. Hoàn vil.
Yên Phụ près de Hanoi

14

CÓ CỨNG

MỚI DỨNG

DẦU GIÓ

Vợ chồng

(Tiếp theo)

LY HÔN

CÁC cô dâu mơn mởn, e lệ cẩm hoa che nửa mặt, và những chú rể cứng nhắc trong bộ quần áo mới, thơ ngây nghênh đến những ngày sắp tới, yên trí rằng đời sẽ đẹp, vợ chồng sẽ hòa hợp như đôi cây đàn, con cái sẽ vui vẻ như tranh đối, rồi đời chim uyên trong sẽ chết cùng một ngày, lúc dã cùng nhau bạc hai mái tóc, lòng bồn hòn rồng...

Nhưng người muốn thế trời có khi lại không cho được như thế. Ông lơ hông chắc là một ông cụ ưa khôi hài, đem chắp một bà miệng rộng với một ông ưa linh, ghép một cô con gái thơ ngây với một cụ già móm mém, hay một chị cao tòng ngõng với một anh chồng bé tí hon... Những đôi dừa lệch như vậy rất nhiều. Và, vì thế, gia đình đáng lẽ là cái lò ấm của một đôi uyên ương, thường thường hóa ra những cái nhà tù kiên cố hay những cái biển trường... Trong những tình thế ấy, muốn cho vợ chồng đừng làm khổ nhau nữa, muốn cho vợ chồng hòa thuận với nhau, xem ra chỉ có một cách: cho họ ly dị.

RĂY VỢ

Ly dị ở nước nào, về thời nào cũng vẫn có. Nhưng ở nước ta, đời xưa, bọn râu mày dưa vào thánh hiền của họ dè dẻ nén chơi những thân liêu bồ yếu ớt. Đối với chồng, vợ chỉ có quyền phục tòng. Nhưng có rất nhiều nghĩa vụ, và cái nghĩa vụ tối cao là kết thành một cái buồng trứng tốt đẽ đẽ con sòn sòn năm mốt, hoặc ba năm đỏi. Cho nên, trong bảy điều phải «rầy vợ» và một điều có thể rầy, các cụ kêt trước nhất đến việc không con và việc có tật không con nữa. Trong trường hợp ấy, của dáng tội, lỗi cũng không ở cả người chồng. Vì đầu chồng vẫn yêu vợ lắm đấy, bốn phận chồng vẫn là cần rắng mà bỏ vợ để lấy một người vợ

khác trẻ hơn và nhất là có một buồng trứng tốt hơn.

DUYÊN CÓ LY ĐI

Bây giờ thì dân luật annam đã tây hóa đi nhiều lắm rồi, không còn có những câu chuyện lý thú như vậy nữa.

Chồng không có quyền tự ý rẫy vợ nữa. Chồng không có thể, như ta vẫn còn thấy ở nhà quê, viết cho vợ một tờ giấy cho về là dù quyền lấy vợ khác được. Những giấy ấy đều vô giá trị. Và khi hôn thú chưa được tòa án

tiêu hủy, thì dấu làm cách gì và ghét nhau đến đâu, hai vợ chồng vẫn còn là vợ chồng yêu quý nhau đối với pháp luật.

Vậy những ông chồng không chịu được sự quặp râu, muốn nỗi loạn chồng lại quyền thế của nội tướng, hay các bà không chịu được cái gông già định nữa đều phải nghiên ngẫm hai điều sau này:

Một là phải xin ly hôn ở trước tòa án.

Hai là phải có duyên có như luật đã định.

Những duyên có ấy là gì? Theo dân luật Bắc-kỳ có duyên có riêng cho chồng, có duyên có riêng cho vợ, có duyên có chung cho cả đôi.

Duyên có riêng cho chồng có ba thứ:

1. Vợ phạm gian.
2. Vợ bỏ nhà chồng mà đi, tuy đã bách phái về mà không về.
3. Vợ thứ đánh, chửi, bạo hành với vợ chính.

Duyên có riêng cho vợ có những bốn:

1. Chồng không theo kế sinh nhai mà nuôi nấng vợ con.
2. Chồng bỏ nhà ra đi quá hai năm, không có cứ gì chính đáng

và không lo liệu nuôi nấng vợ con.

3. Chồng đuổi vợ ra khỏi nhà mà không có cứ chính đáng.

4. Chồng làm trái trật tự trong thể dâng.

Tuy vợ có những bốn duyên có ly hôn riêng, nghĩa là hon chồng một, các bà vợ xem đến đây hẳn có nhiều bà không lấy gì làm bằng lòng lắm. Vì các bà trông thấy ngay một sự bất công có thể làm nơi tam bành của các bà lên: chồng thì lu bù hằng tháng ở nhà cô dâu, có năm, bảy năm linh cũng chẳng sao, mà vợ ngộ nhỡ có ngoại tình, dẫu là một hận nhỏ nhở nữa, cũng đủ bị chồng lôi ra tòa xin ly dị được.

Sau cơn tam bành ấy, riêng các bà vợ cả cũng được hỏi lòng hỏi dạ một chút khi bay rắng kém chồng nhưng vẫn hơn vợ lẽ: nếu chồng bắt mình nấp bóng bà hai, là mình có quyền ly dị, và nếu bà hai đánh chửi mình, thì mình có quyền bảo chồng bỏ bà hai được.

Ngoài duyên có riêng ấy, còn có bốn duyên có chung cho cả đôi vợ chồng:

1. Bên nọ quá khắc, hành hạ

chửi rủa thậm tệ đối với bên kia hay lối phụ bên kia.

2. Một bên can án trọng tội.

3. Một bên vô hạnh làm nhơ nhuốc đến nỗi bên kia không thể ở chung được nữa.

4. Một bên điên cuồng, công

nhiên ai cũng biết, hay phải cầu lưu suối đời trong một bệnh viện.

Xem đó, ta thấy những cứ ly hôn cũng khá nhiều, những cặp vợ chồng bị giày ông lơ quẩn lại trong một lúc ông lơ dênh hay bức mình chỉ còn có việc chọn. Việc ấy lầm khi cũng khó, vì luật cũng hơi mập mờ: biết thế nào là hành hạ, chửi rủa thậm tệ hay không thậm tệ, biết thế nào là vô hạnh đến nhơ nhuốc? Điều ấy còn là tuỳ tòa án liệu định.

Sau cùng, ở bên ta, vợ chồng còn có thể ly hôn do một cứ nữa, nói cho đúng, không có cứ gì cả: đó là việc đôi bên thuận tình ly hôn. Hai bên vợ chồng đồng lòng là được rồi: có lẽ vì luật nghĩ rằng đồng lòng thì tất bê Đông cũng cạn nữa là bỗn nhanh theo luật Bắc-kỳ, thì vợ chồng phải ở với nhau đã quá hai năm rồi. Nếu là thuộc dâ i Pháp (dê ở Nam-kỳ hay ở các nhượng địa) thì chỉ có thể thuận tình ly hôn, khi vợ chồng ở với nhau quá hai năm và chưa tới hai mươi năm, và khi nào chồng quá hai mươi nhăm tuổi, vợ quá hai mươi một tuổi và chưa đến bốn mươi nhăm tuổi.

Như vậy, về phương diện ly hôn, luật annam dì xa hơn luật Pháp ở chỗ này, vì theo luật Pháp, không có thuận tình ly hôn. Song những vợ chồng ở Pháp muốn bỏ nhau mà không có cứ, thường tìm cách xoay sở: có khi họ giả vờ có ngoại tình, có khi họ giả vờ bỏ nhau nhất định không về, hoặc giả dí hơn nữa, một bên xin ly dị với những cứ bịa đặt, dê bên kia quật lại bảo làm hại danh giá mình.... Thành thử, quanh dì quẩn lại, thuận tình ly hôn không có mà hóa ra vẫn có như thường. Song nếu vậy, thì thà cứ như luật annam, cho họ thuận tình ly hôn là hơn, miễn là bắt họ chịu khó ở với nhau ít lâu để hiểu biết nhau, chửi dừng với vang như cởi áo là được rồi.

(Còn nữa)

T. VÂN

Thể thao có thể thay hẳn được sự LUYÊN TẬP THÂN THỂ HẰNG NGÀY KHÔNG

TÔI đã nói chuyện nhiều với các nhà đại thiêp gia, vì nhiều nhà trong các ngài đó đều quan quyết với tôi rằng, khi đã chơi thể thao, thì không cần đến luyện tập thân thể hằng ngày nữa Giờ ta thử xem cái ý kiến trên này có hợp lý không và thể thao có thể thay hẳn được sự luyện tập thân thể hằng ngày không?

Trước hết, khi nhìn thẳng vào từng môn thể thao một mà xét đoán, cảm tưởng đầu tiên của ta là không có môn thể thao nào được hoàn toàn cả. Thì chính thế, môn bóng tròn chẳng hạn, chỉ làm cho các cầu thủ có những bộ giò to lớn và cứng cáp mà thôi, còn ngoài ra cái thân mình và hai tay không phải làm việc gì cho nên vẫn bé nhỏ yếu đuối. Một kiện tướng của quần vợt chỉ có cánh tay phải là nở nang, cường tráng mà thôi, còn cánh tay trái vẫn mảnh khảnh, cùn cõi cũng như môn chạy thi xe đạp chỉ cho những người yêu nó một cắp dài to lớn, đẹp đẽ; trái lại, cái lưng, vì cứ phải lom khom cùi xuống nên càng ngày càng gù, cái ngực lép và đôi cánh tay ống súng; cho đến những môn thể thao được người ta cho là hoàn toàn nhất như môn bơi xuồng và bơi lội cũ g không thật là hoàn toàn như ý người ta tưởng. Môn bơi xuồng chỉ làm cho đôi cánh tay, lưng và ngực làm việc nhiều mà thôi, còn ngoài ra, cái bụng và cái chân nếu có làm việc cũng chỉ làm việc rất ít. Còn môn bơi lội ở dưới nước chỉ là một môn vận động theo sự mềm rẽ của khắp thân người (exercice de souplesse), trong đó các bắp thịt không co lại, ruồi ra một cách mạnh mẽ như trong nhiều môn thể thao khác. Vì lẽ đó, dù bơi lội nhẹ đến đâu, các bắp thịt ở khắp thân người ta vẫn không nở hình một cách rõ rệt, và những lớp mỡ màng ở dưới lân da vẫn không tiêu hao đi được làm cho thân thể mất cả cái vẻ đẹp hùng tráng của một kiện nahi (beauté virile).

Xem như vậy thì muốn cho thân thể nở nang đầy đặn, một môn thể thao bao giờ cũng thiếu và ta cần

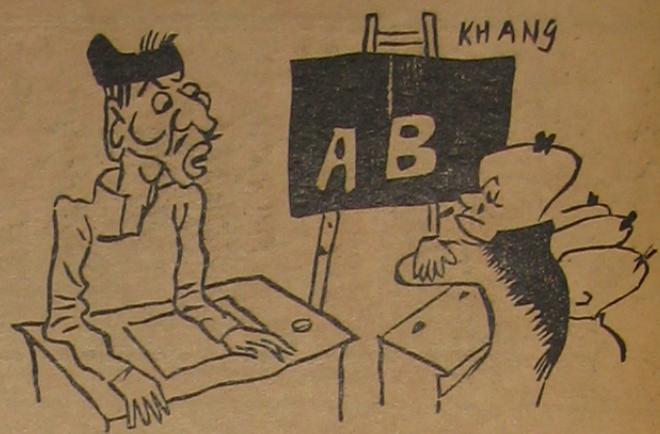
phải chơi vài môn thể thao cùng một lúc như vira bơi lội, vira bơi xuồng, vira đá bóng tròn, vira chơi bóng rổ vân vân...

Không những về vấn đề cần dỗi của thân hình, thể thao không được hoàn toàn mà thôi, mà lại còn tiêu tốn rất nhiều thời giờ của ta nữa. Muốn chơi bóng tròn chẳng hạn, ta cần hội họp cho đủ hai mươi hai bạn hữu. Muốn bơi lội, ta cần phải tìm đến một cái hồ rộng hoặc một con sông; muốn di chơi xe đạp, ta cần phải bỏ vài giờ đồng hồ để ra ngoài thành phố — và như vậy, nhiều nhất

ta chỉ có thể ho thân thể của ta vận động có một lần trong tuần lễ, ngày chủ nhật mà thôi, vì năm tháng mười hai mươi có tám ngày nghỉ lễ. Cho thân thể vận động có một lần trong tuần lễ thì chắc chắn là không đủ rồi, vì những lẽ gì, tôi đã nói trong các kỳ trước.

Cuối cùng, chỉ chơi thể thao không thôi, lại còn có sự bất tiện nữa, là nhiều khi ta bắt buộc phải bỏ hẳn cái môn vận động yêu quý của ta. Ngài là một cầu trường có danh chảng han, ví dụ bây giờ cái phản sự của ngài bắt buộc ngài phải đổi chỗ ở đến một nơi xa lạ, không có bãi rộng và cũng chẳng có một bạn thân nào thì ngài sẽ đá bóng với ai? — Ngài là một lín đỡ trung thành của môn bơi lội chảng han, ví dụ ngài phải đến ở một nơi nào, ở đó không có hồ, không gần sông và cũng chẳng có bờ tắm thì ngài sẽ bơi lội ở đâu! — Vì lẽ đó, trong đời ta nhiều khi ta được mục kích những

THẦY — Ba chỉ nói chuyện thôi! Muốn sống nhắc lại câu tôi vừa nói.

TRÙ BA (run run) — Ba chỉ nói chuyện thôi! Muốn sống nhắc lại câu tôi vừa nói.

cảnh tượng đáng buồn như sau này: một thanh niên trai trắng, khỏe mạnh, hoạt động, thể mà chỉ vì sự rời chồ ở cũ, hoặc chỉ vì một sự biến đổi nhỏ trong hoàn cảnh mà dột nghiệp trở nên một người không hoạt động, không thể thao nữa, và chỉ sau lâu là trở nên một người ốm yếu, tăng tật như mọi người lười biếng, ốm đau khác.

Nói tóm lại, chơi thể thao không, không phải là đủ; và muốn có những kết quả chắc chắn, muôn tránh những sự cản trở đáng tiếc trong đời người ta phải cố gắng lấy cái thói quen, ngày ngày luyện tập thân thể chuyên cần, để làm một cái trực cốt chắc chắn, một cái nền tảng bắt đầu

dịch cho sức khỏe của thân người ta; thế rồi, mỗi khi ta có được một buổi rảnh rang thông thả, lúc đó ta tha hồ tìm đến các môn thể thao, bắt cứ là môn thể thao nào, miễn là ta có được cái thú di ra ngoài vũ trụ để tận hưởng những vẻ đẹp sân lạn, ngày ngắt của núi cao, hồ rộng...

Nguyễn-Hợp-Vỹ

Hội truyền bá học Quốc ngữ phát bằng và phần thưởng cho học trò khóa thứ tư

Bến 8 giờ sáng chủ nhật 30 juin sắp tới này Hội Truyền Bá Học Quốc-Ngữ sẽ có cuộc phát bằng và phần thưởng long trọng cho học trò khóa thứ tư của hội. Chương trình định như sau này :

- 1 — Ông hội trưởng trình bày công việc bài.
- 2 — Phát những phần thưởng danh dự.
- 3 — Một bài nữ sinh nhỏ múa hát.
- 4 — Chiếu desins animés màu và phim « Debout là-dedans », một phim hài rất hay về đời học trò do Bách đồng vai chính.

SÁCH MỚI

Trường Hận (Tiểu thuyết) của Lê quang Lộc, giá 0p40.

CẨU Ô

Cours particuliers dirigés par un groupe de bacheliers et de diplômés.

S'adresser à M. Đức, 1 voie 34 Hanoi
Hoạt động, đứng dẩn, biết đánh máy chữ muốn tìm một chỗ làm, hỏi M. Từ N° 1 Voie 34 (Jambert prolongée) Hanoi (à l'étage)

CABINET D'ARCHITECTE

LUYỆN, TIẾP, ĐỨC

42 Borgnis Desbordes, Hanoi
Téléphone : 679

chỉ giùm ai mắc BỆNH LAO

Bệnh ho lao, ho ra máu, ho khát khát, ho có đàm trắng, xanh vàng, môi thâm, bệnh nhọn có khi bị thành nóng lạnh, mà đã điều trị thuốc Tây, Nam không dứt, nên uống thuốc già truyền của cụ Trịnh hải Long (nội tử ông đốc học Hào). Thuốc đã cứu sống muôn ngàn người. Có 2 thứ: thứ 5p. và thứ 3p50. Ở xã mua thuốc gửi mandat cho ông:

TRINH VAN HAO

Directeur École
Villa N° 110 Rue Vassougué
TÂN-DỊNH, Saigon

Sây-sáp-zì

Ấy là tên mà các bạn láng cho đặt cho thuốc cường dương Quảng Tự (42). Thuốc bồi bổ cho sức khỏe, kiên hiệu ngay tức khắc, nó giúp cho dân ông được hoàn toàn mẫn nguyên trong việc giao tình. Rất có ích cho những người bị liệt dương, di tinh, mộng tinh. Mỗi lọ giá 1p. Gửi linh hóa giao ngan

dào-lập

97, Hàng Gai, Hanoi

TẠI HIỆU DỆT

CỤ-CHUNG

Hiệu đang trưng bày nhiều kiểu

Mailot, Slip

đi tắm bể rất đẹp

Trước khi đi tắm xin mời các Ngài, hãy đến xem qua các kiểu áo mới

CỤ-CHUNG

100 Rue du Coton, HANOI

I - Giá-trị của Lối Hát Á-dào

AM NHẠC cũ Việt-Nam ở Bắc Kỳ tưởng chừng còn có lối hát Á-dào là thịnh hành hơn cả: « Chèo », « Sầm » dần dần đã thấy hiếm.

Không biết xưa kia thế nào chứ bây giờ thi từ nhà quê cho đến tỉnh thành không đâu là không có nhà « Cố-dầu » là nơi còn giữ lại những tiếng vang của một thế hệ ca nhạc rất đáng yêu quý.

Những nhà « Cố-dầu » càng đông thêm lên bao nhiêu thi hình như cái tính cách thuần-mỹ của ca trù càng giảm đi bấy nhiêu.

Cho nên những sách hay báo ít lâu nay khi có dịp nói đến « Cố-dầu » thì đều có ý muốn khôi phục cái tính-cách « Thuần-mỹ » của Cố-dầu lại. Song chỉ mới có ý muốn, chưa ai nói đến khảo cứu và phương pháp thực hành.

Đó cũng là điều mà tôi chắc các bạn đọc của tôi cũng đều mong mỏi. Nhất là khi đã biết cái nguyên nhân cao thượng nó khiến các Cụ chúng ta đặt ra lối tiêu-khiển tao nhã đó.

Mà thật ra ai là người chẳng biết rằng vì chuộng vẻ đẹp của vẫn, vì mến cái giá cao của tài nén các Cụ mới đặt ra lối hát « Cố-dầu ». Các Cụ đã lấy giọng bay, đàn ngọt, phách sác để « lò diêm » cho một bài thơ mà các Cụ thích. Và những khi cao hứng, tự ngâm nga lấp, các Cụ chưa cho làm thử; các Cụ còn muốn trang hoang những chữ của bài thơ đó cho thêm màu thêm sắc, thêm hương thêm vị lên.

Các Cụ có biết eháng làm thế, tức là lấy nghệ-thuật để phụng sự cho nghệ-thuật, một việc có ý nghĩa biết bao !

Việc đó đã chứng minh cho ta

SÁCH-HỒNG

HAI THÚ KHÔN
của THÈ-LŨQUYỀN SÁCH
của THẠCH-LAM

Nhắc lại

ÔNG ĐỒ BÈ
CON CÁ THẦN
GIÁ ĐỘC NHẤT Op10

ĐỜI NAY

HÁT Á DÀO

của nhạc-sĩ NGUYỄN XUÂN - KHOÁT

Nhạc sĩ Nguyễn-Xuân-Khoát, tác giả những bản nhạc Bình Minh, Xuân Tươi mà bạn đọc NGÀY NAY đã có dịp thưởng thức, là một trong những nghệ sĩ lán học có cái ý hay chân chính âm nhạc Việt-Nam. Ông hiện đang dùng công khéo cùa về các lối âm nhạc cũ của ta, tìm trong các âm điệu ca nhạc cũ của đất nước những đặc sắc quí báu có thể giữ lại làm cái gốc cùa diễn cho tình thần âm nhạc Việt-Nam sau này. Dưới đây là những ý tưởng của ông và những điều ghi chép trong công cuộc đáng khen kia. NGÀY NAY rất vui lòng để trang báu làm nơi diễn đàn cho ông và rất sung sướng được đầu tiên hiến các bạn đọc những dấu vết thư nhất của một công trình có giá trị.

biết rằng khi ấy trình độ tri thức của dân tộc ta cũng đã bắt đầu bước lên một bậc cao cao, it ra cũng ở một phương diện.

Bởi vì khi còn bán-khai hay moi-rợ thì người ta chỉ biết dùng âm-nhạc vào việc tế lễ hay là lại tin rằng âm-nhạc có ảnh hưởng lớn với ma quỷ.

Nhưng ta đừng vội tự kiêu hay tự mãn : trên con đường tiến hóa của âm-nhạc ta còn phải đi một quãng khá dài, nghĩa là ta còn phải qua thời kỳ « đối-âm » đi đến cái lâu dài của « Tình thần bản-ngã » mà lập ra những phái cõi-diễn, lăng mạn, tả chân, tượng trưng v.v.

Cho nên nói đến « Á-dào » đây là tôi chỉ muốn tìm lấy cái đầu dây bị đứt của âm-nhạc ta kia để nối với hiện tại và để trả lại cho « Cố-dầu » cái địa vị xứng đáng với cái giá trị của một nghệ-thuật đã thuần túy.

II - Một phương-pháp để khởi hưng lối Hát Á-dào

Trình độ thấp kém của khách lảng chơi ta nên can đảm mà nhận thấy thế là nguyên nhân sự suy đồi của lối-hát « Á-dào »

Gặp toàn những quan viên không biết thường thức cái hay cái đẹp của bài ca, giọng hát thi cõi-dầu nào còn muốn trở tài. Nghe cũng lấp lè, mà hát thì cũng lấp lè; quanh đi quẩn lại bấy nhiêu bài không thường. Vì thế người có tài rời cũng mai một đi, mà kẻ học chưa hết khuôn hết khò cũng đã ra khỏi được rồi.

Trái lại, nếu quan viên người nào cũng sành, người nào cũng biết thẩm âm, thì tự nhiên Cố-dầu phải dụng công luyện tập nếu chưa đủ tài, hoặc vui lòng phô diễn cái tài ba đã có sẵn.

Hát có hứng thú hát, nghe có hứng thú nghe thi làm gì mấy chốc mà nghệ-thuật không tốn tói.

Có hứng thú nghe hát, bởi khi nghe, người nghe đã cảm thấy một hứng thú, một phong-thú riêng, không

thì giải ra được: chung chặc trầm ngâm và thái bình.

Cái cảm giác ấy tuy không nói rõ ra hết được nhưng phàm người nào đã biết thường thức « Cố-dầu » đều thấy phảng phất như thế cả. Bởi Cố-dầu mà « Cố-dầu » có sure cảm hóa đặc biệt như thế ? Bởi cái tình thần riêng của âm-nhạc ta.

Cho nên muốn cho người nghe thích nghe, hiểu nghe, thi thường không gì bằng mang diễn thích, giải rõ cái tình thần ấy ra, và phát minh phát biểu rõ rệt những tính cách đặc biệt của các tình thần ấy.

Bắt đầu từ chương sau chúng tôi sẽ kể đến những điều hay ở trong lối hát « Cố-dầu » mà chúng tôi, theo học thuật, đã cố tìm ra được.

III - Tính each đặc biệt về việc hòa nhạc trong lối Hát Á-dào

Đứng về phương-diện hòa nhạc mà xét lối hát « Á-dào » thì ta không thể chỉ trích vào đâu được, ta chỉ việc lắng tai mà nghe sự hợp-nhất, sự đối chiếu, sự thăng bằng hoàn toàn của mấy nhạc khí tuy rằng còn cục-mịch đơn-giản.

Việc lựa chọn nhạc khí để hòa với nhau là một việc rất can hệ, không kém gì việc chọn màu của họa sỹ khi vẽ một bức tranh.

Cung bức của một bản đón nó chỉ là cái cái thân cõi bình; mà bộ áo mặc ngoài là những nhạc-khi dùng để hòa bắn đón đó.

Bộ y-phục của lối hát « Á-dào » chỉ có bốn nhạc-khi thôi. Tuy rằng ít ỏi nhưng mà đầy đủ. Không thiếu, không thừa. Mỗi một nhạc khí có một nhiệm vụ riêng. Người hát giữ phần chính, Con phần phụ họa thi giao cho: một là cây đàn « dây » đứng địa vị làm khuôn cho giọng hát; hai là cõi « phách », mà ta có thể coi là cái hồn của giọng hát; và ba là tiếng « trống » đứng nhận trách-nhiệm phân chia rất từng đoạn từng câu cho một bản-nhạc.

Sự liên lạc hợp-nhất của bốn nhạc khí đó khiến ta có thể ví với một

cây « dương cầm » của người Âu. Một bản « dương cầm » cũng chia ra làm hai phần: phần chính và phần phụ. Giọng hát lẽ tất nhiên là phần chính. Mả phần phụ họa chia làm nhiều bè. Bè đối-giọng là một hay nhiều giọng đi kèm với giọng chính; bè « hiệp âm » nhiều tiếng cao thấp khác nhau mà theo luật về âm-hưởng có thể cùng đánh một lúc được là cái khung mà nhạc-sỹ đã dựa vào đó để đặt giọng hát; bè tiếng « trầm » là những tiếng dừng làm nền làm móng cho « hiệp âm » và thành ra cho cả một bản đón.

Sự liên lạc của các phần các bè trong một bản đón Âu tuy rằng không giống với sự liên lạc của các nhạc khí dùng trong lối hát « Á-dào »; một đẳng thi có phần chặt chẽ hơn, một đẳng thi có phần phóng túng hơn, nhưng sự hợp nhất của hai thứ bản-nhạc cũng đều như nhau cả.

Còn sự « đối-ebieu » của các nhạc khí trong lối hát « Á-dào » thì thiết tưởng không còn gì có thể làm cho nỗi một giọng hết sức trong trẻo, mềm mại, uyên chuyền lên cho bằng những tiếng đồng đúc, rắn rỏi và khúc khủy của cây đàn dây. Và cũng không có gì có thể chặn được những tiếng ròn rã khô xác của cõi phách cho bằng những tiếng tròn trĩnh vang động của chiếc « trống ».

Sau hết trong bốn nhạc khí của lối hát « Á-dào » thì có hai thứ có cung bức còn hai thứ không có cung bức, việc hỏi nhạc vì thế mà không có gì là chênh lệch cả.

Những đặc tính về việc hòa nhạc mà ta vừa nhận thấy đó đã gọi cho chúng ta những cảm giác gì ? Chương sau tôi sẽ bàn tới.

(Còn nữa)
NGUYỄN-XUÂN-KHOÁT

SẮP CÓ BẢN

LANH LÙNG

(Tài bản)

của NHẤT-LINH

•

ĐƯƠNG IN

VỐ LÒNG

của ĐÔ ĐỨC-THỦ

CON TRÂU

của TRẦN-TIỀU

DỜI NAY

Buồm trắng

(Tiếp theo trang 13)

Trương chợt nhận thấy mình một người hấp hối cần phải suy nghĩ bao quát cả đời sống của mình trước kinh nhắm mắt. Ngay lúc đó, thực tình chàng tha thiết mong cái chết đến; tâm hồn chàng còn mệt mỏi chán sống hơn cả thân thể chàng. Chàng đã tới được mục đích: là không sợ cái chết nữa. Giá đời chàng không có Thu! giá Thu không yêu hàng hoặc hơn thế nữa, chàng ghét được Thu thì thực là hoàn toàn thoát nợ, thoát khỏi ngục đói. Ái tình của Thu đối với chàng lúc nào cũng chỉ như một sự ăn năn thương tiếc không bao giờ nguôi, thương tiếc một thứ gì có lẽ đẹp lầm chàng không bao giờ được biết tới.

(Còn nữa)

TRONG những cuộc hội họp người lịch sự không tỏ vẻ khinh oai ra ngoài mặt và không người nào có thể khinh họ được. Minh trong người khác thì hẳn nhiên là người khác trọng minh.

1') Giữa cuộc hội họp chờ nên ngồi câu chuyện. Đợi người khác nói rồi ta sẽ nói và chờ nên nói đến ta nhiều quá. Nên luôn luôn nhớ câu châm ngôn của Balzac: Le moi est toujours haïssable.

2) Nên giữ vệ sinh chung cho cả mọi người. Đừng khạc nhả bậy bạ dưới sân nhà. Cái khăn mũi soa, khi ta có thể hít mũi vào đây thì ta có thể nhô vào đây được.

3) Đầu ngồi mỗi cỗng chờ nên vuơn mình, đầu buồn ngủ cỗng chờ nên ngáp to, hắt ngáp khe khẽ và lấy khăn che miệng, hay tốt hơn là cố sức cho khỏi ngáp.

4) Ngồi xem ciné, xem kịch hay nghe diễn thuyết, phở đứng hút thuốc; khỏi thuốc sẽ làm người ngồi xung quanh phải khó chịu.

4') Ăn chung với mọi người, không nên húp chún chút vào thia, trong khẩo lầm. Không gì khẽ nhả bằng lấy đầu vơ tim những miếng thịt ăn dưới đáy bát canh. Nên nhớ để thừa lại đĩa một ít đồ ăn, vơ vết sạch cả đĩa trong không được dẹp mất.

Những điều kiện trên chả khó gì nhưng ít người làm theo, lần vì dễ quá nên họ không để ý đến nên trong những cuộc hội họp ta thường được chứng kiến những cái dơ dáng của những lính hồn kém cỏi, không thanh lịch.

Ngân-Sơn

AN-THAI

GRAND FABRIQUE
DE POUSSÉ-POUSSE

Gặp khi gió kép mưa đom,
Dùng xe AN-THAI chàng
cực cợt gi.

Có bán đủ cả: Vải, Sám, Lốp
và đồ phụ-tùng xe-tay
N. 2, Rue Nguyễn-Trọng-Hiệp
HANOI

TRICOTS CHEMISETTES

La seule maison qui pourrait vous fournir ici, en Indochine des articles en Bonneterie de choix, en grosses quantités et au meilleurs prix.

C'est la Manufacture
CU' GIOANH

60 - 70, Rue des Eventails, Hanoi

Fournisseur en Gros de tous les Magasins et Bazaars du pays.

Bệnh tinh

Mắc bệnh lâu, giang mai, hạ, cam, hột xoài, ván ván chỉ nên tìm đến

dúc tho đường.

131, Route de Hué — HANOI

mà chưa khoán hoặc uống thuốc sẽ được khỏi chắc chắn. Thuốc, không công phật, không hại sinh dục. Nhà thuốc nhận chữa nhiều bệnh rất linh nghiệm.

ECLAT D'ARGENT

En vente partout et à la PHARMACIE DU BON SECOURS
Hanoi — 52, Boulevard Đồng Khánh Tél. 454

Bút máy

Ngòi vàng của

◆◆ HOA-KỲ ◆◆

PARKER	giá 23p50	34p50	50p75
WAEBRIMANN	giá 17p50		
EVERSHARP	giá 9p25	16p25	24p50
CONKLIN	giá 16p50		

Ngòi Thủy-Tinh

KAOLO giá 5p00

KHẮC TÊN.— Có may mắn khi tên họ vào bút không tinh (tên). Làm quà cho một người bạn một cái bút máy có khắc tên người bạn đó vào thi không gỉ nhả và quý bằng.

GỬI KHẮP ĐÔNG DƯƠNG.— Những bút của bản hiệu gửi đi đều có thư chuyền môn xem rất cẩn thận và mỗi cái bút gửi đi đều có facture ghi số làm bảo-dám. Nếu dù ở xa mua cũng khéo ngai mua phả hàng sưu.

MAI-LINH

66-62, Avenue Paul Doumer — HAIPHONG

• Téléphone 332. Boîte postale No 41 •

Nhà hàn kính và bút mờ từ năm 1932

Cô-tinh Ích-tho

Thuốc hoàn chuyên trị bệnh: MỘNG-TINH, DI-TINH, và HUỢT-TINH. Thuoc làm cho êm-áy ngũ yến, không còn hơi hộp, giựt mình, làm tim hốt đập mạnh CÔ-TINH ÍCH-THO hòa hương sưa bộ âm-nang, bồi bổ buồng tửu và đỡ hư nhược. Bệnh MỘNG-TINH, DI-TINH nhẹ trong 1, 2 năm, uống 2 hộp CÔ-TINH ÍCH-THO là thật mạnh. Bệnh nặng đến HUỢT-TINH, lâu 5, 7 năm, uống trong 5 hộp là dứt tuyệt. CÔ-TINH ÍCH-THO hay ở chỗ trị bệnh thật là, và danh tiếng nhờ ở chỗ trị bệnh không bao giờ trở lại.

Chờ làm CÔ-TINH ÍCH-THO với nhiều thứ thuốc trị bệnh DI-TINH khác chỉ làm uất-tinh, tinh không săn-dặng, đề người bệnh tưởng là thuốc hay.

■ 1 hộp 1p00. Có bán khắp nơi và tại ■

Nhà thuốc VÔ-ĐÌNH-DĂN

CHOLON — SAIGON — Pnompenh — VINH

◆◆◆

Ets VÂN-HÓA

8 Rue des Canonniers — HANOI

GUITARE

niều Portique thi nổi emu
nổi sicc nóng và mè hoi
COMPTOIR COMMERCIAL Dal 39
79 Rue du charme Hanoi, Cocteau

Máy sấy như xuân

Ngày xuân về mặt muôn tươi đẹp rực rỡ, nên sửa điện, da sẽ không bao giờ hư như : nẻ, bắt gió, bắt nắng, giàm sần, to da, v.v...

aimo'my vien

Nên mua máy uốn tóc : 100p.—200p.—400.—đến 1800p.—Máy điện Rayon Violet ; 80p.—150p.

Máy sấy tóc : 25p.—350p.—Máy uốn lông mì : 0p.90 — 12p.00

Máy điện Massage (soi nán) : 9p.—

45p.—240p.—Máy làm nở vú (ngực đàn bà) 40p.—380p.

Máy điện kẹp mũi làm dọc dài 485p.—

Tondeuse điện : 70p.—Douche pul-

Thân đều, ngực (vú) nở, dáng đi đẹp. Chỉ dùm diêm-trang giữ gìn các lối lịch sự. Giá sửa từ MỘT ĐỒNG. Răng đen, trắng. Uốn ruộm tóc.

MY VIEN AMY 26 Hàng Than Hanoi

hiệu hot tóc ?

vérificateur điện 60p.—Vibro Masseur Standart

18p.—Kim uốn tóc thường : 1p.80—

9p.50—Thuốc uốn tóc permanence :

1p.—2p.—3p. Purma (fabrication américaine) làm lông mì dài cong

Nếu mua máy, xin đây cách làm

cần thận, chắc chắn. Amy dai-lý

các máy sửa dep Pháp — Anh — Mỹ

THƠM và MUỘT

Vì vậy người lịch sự bao giờ cũng dùng nó. Bán tại các cửa hàng lớn Trung Nam Bắc Kỳ

— Một thế kiều mà nở đem bệnh về đồ cho vợ!
— Lại ngay VÕ-VĂN-VÂN mua BÀ-ĐÀ-SƠN-QUẦN TÁN vè cho tôi uống, thì phen này lia nhau thi lia.

Nhà thuốc LÊ HUY-PHACH

Có sách Bảo vệ gia đình biểu các ngài. Ông xa xin gửi 0p04 timbre tiền cước phí.

VẠN NĂNG LINH BỒ rất hay.

Giúp người khỏe mạnh đỡ đầy vang dội.

Uống vào ăn ngủ đều ngon,

Tinh thần minh mẫn để con khác người.

Vạn Năng Lé h Bồ 1p00

Các cụ thô hồn hồn, gần cõi lồng lèo, ít ăn ít ngủ, dùng V. N. L. B. súc khỏe lại ngay. Các Ngủ làm việc mệt óc, quản trị, mệt mỏi thể chất, dùng V. N. L. B. lập tức thấy đỡ chịu.

Các bà haytết mờ, gây yếu, da dẻ bức nhược, phuền muộn trong lồng, bệnh vật

luôn luôn, dùng V. N. L. B. lập tức khoan lồng, Bách bệnh đều tiêu.

Các Cò các Cứu nam nữ học sinh, tinh thần quản bách, hay quên, hay sợ, sức khỏe không đều, dùng V. N. như ý

LƯƠNG-NHÌ BỒ-THẬN thuốc thận.

Mộng, Di Tính lãnh các phần nguy nan.

Thủ-dám bệnh thận chan chan,

Lưỡng-Nhì uống đến khỏi toàn vẹn ngay.

Lưỡng-Nhì Bồ Thận 1p00

Li, mộng, lãnh tinh hại cho sức khỏe, sinh ra đủ các thứ bệnh : mờ mắt ú tai, khí, khí xuất thì mồi gối, quần lụt, thực là vật và đủ đường, ấy chì bối thận yếu mà sinh ra, phải lập tức uống L. N. B. T. là khỏi bệnh, mà như

ý. Thủ dâm thực là tảo hai cõi tinh thần và sức khỏe, đã làm một cách khổ đốn cho thận già mà hại cho đường tử ức. Những ai đã mắc cái hại thủ dâm ấy, lập tức dùng L. N. B. T. mà chữa, cho cuộc đời được trời trẻ, tượng lai

được rực rỡ.

Có đại lý khắp các tỉnh và cần nhiều đại lý ở các phủ, huyện, đồn, có hỏa hổng, lương tháng, điều kiện dễ dàng

LY DỊ YÊN HÀ phải uống ngay

Nam nhân Nam trí ở đời này

Quảng đèn đạp tầu mau di chúc

Điều dắt nhau lên khỏi vùng lầy

Ly-dị Yên-hà thuya 1p00

Ban trè đã chót đa mang vào lảng | cùng lợ. Không vất vả gì, tinh thần minh | thuốc sâu, phải mau mau tĩnh ngô, kia | mẫn, mà riu rát nhau lên khỏi vùng lầy, | trời Âu bè Ái những tranh đua. Dày, | Rồi chỉ bảo cho dân em làng thuốc sâu | mót đẽ khi dụng : Ly-dị Yên-hà, đẽ xe lá: Tiêu mỵ.

PHONG TÌNH mà vướng phải gai,

Thuốc Lê-Huy-Phach thực tài thực hay.

Uống vào bệnh khỏi mau thay,

Ngày ngày nứa tiếng đó đầy vang dội.

Giang-mai, cù dinh thiên pháo, phát số 10 (0p50). Nếu vừa đái buốt, vừa có máu, lái ra mũ, dùng «Thanh Niên Cửu Khô Hoàn» số 70 (1p20) — Lậu chửa chén răng, chủ dùng thuốc «Giang-Mai» số 48 là khỏi (1p00). — Lậu buốt, đái ra máu, dùng «Lậu Buốt» số 4 (0p50).

— Lậu ra mũ, dùng thuốc «Lậu Mũ»

Nhà thuốc LÊ-HUY-PHACH

N° 19, Boulevard Gia-Lung (Hang Giò) — HANOI

Cours pratique
d'HARMONIE
en 3 mois
du 15 juin au 15
septembre 1940 par
NGUYỄN - XUÂN - KHOÁT
46 Rue Richaud
Prix du Cours : 15p
payable d'avance —
S'inscrire avant le 15
juin — Novembre d'é-
lèves limité.

Soir de
Capri

48, FERBLANTIER
◆ HANOI ◆

DOCTEUR
CAO XUÂN CẨM
de la Faculté de Paris. Ancien Médecin
Chargé de l'Institut antivénérien de Hué.
Chữa đủ mọi bệnh. Chuyên trị Nội-
thương và bệnh Hса - liêu
Khám bệnh tại
153 Henri d'Orléans — Hanoi
Prố Lửa Đỏ g, cạnh hội
Hợp - Thiện) có p' ông
dự ống b'nh h
Sách :
NÓI CHUYỆN NUÔI CON
bản tại hiệu Thúy-Ký 98 Hàng
Gai (Rue du Chanvre). Hanoi
Giá Op.35 một quyển

C'est écrit :

Tôt ou tard vous achèterez
des chemises à col Baleine
et Trubénisé chez votre
chemisier spécialiste

THUAN THANH LONG
15, Rue du Riz — Hanoi
Agent à Namdinh :
BAZAR AU BON MARCHÉ
140-142, Paul Bert
— Nam-dinh —

TRƯỜNG NỮ-HỌC LỚN PIMPRENELLE

(TRƯỜNG NỮ-HỌC PHỐ TRÀNG-THỊ)

N° 61 Rue Borgnis Desbordes Hanoi

Là một trường tư đầu-tiên mà lớp-học, giờ-học số
học trò hạn-ché, cách tò-chức như một trường công

SAU MỘT NĂM THÍ-NGHIỆM

A — về sự học :

Kỳ thi CEPFI ngày 10 Juin : 35 em
đi thi, trong có 4 em mới vào học được
mấy tháng bị hỏng, 22 đã trúng tuyển

So với các trường nữ học, trường
Pimprenelle có nhiều em đỗ nhất

B — về hạnh kiêm

Trên trường thi, các bà giáo Pháp, Nam, các ông giáo, và các phụ
huynh học trò đều nhận thấy : các em lễ phép, ngoan ngoãn,
trả lời rõ ràng rirt khoát. Các em đã không chịu mà nhận lời
khen của một bà giáo Pháp : « noble, gentille et polie ».

BAN GIÁM ĐỐC ĐÃ GHI TRÊN GIẤY :

Trường nữ học Pimprenelle không phải là
một hăng buôn.

Trường nữ học Pimprenelle không tra hứa
hẹn và không quen cố gắng đến nửa chừng.
Những công việc đã làm trong năm qua và
kết quả đầu tiên về kỳ thi CEPFI đã chứng
thực lời nói ấy.

LÓP HÈ
SĒ KHAI GIẢNG
NGÀY 1er JUILLET

Các em ở Hanoi và ở các tỉnh nên đến
ghi tên trước tại phòng thư ký vì các lớp
trường Pimprenelle bao giờ cũng chỉ có 35 em.
Cùng các em ở Nam-kỳ : Ban Giám Đốc
xin gửi lời chung các phụ huynh đã yêu mến
trường viết thư đến hỏi : Muốn biết tên chi,
cách tò-chức của nhà trường, xin đọc Ngày
Nay số 166, 168, 178 và số Tết 1940.

C.P.A.

Comptoir de Publicité artistique
5-7 Rue Julien Blanc
Téléphone 1254

Directeur : NGUYỄN TRỌNG TRẠC

Có họa sĩ :

PHAM THUC CHUONG
trong nom về phuong-
diện mỹ thuật
cho Quảng Cáo
Ngày Nay và Tin Mới

Làm nhà nên dùng
gỗ

TÁN

CAÔI

CHÒ

viết thư hối
DINH VĂN TƯỜNG
Fournisseur de Bois
Tél. 14 Bén-Thuy (prés de Vinh)

DOCTEUR

NG. MANH THAN

CLINIQUE ET MATERNITÉ

CABINET MÉDICAL

49-51 Avenue du Grand-Bouddha

Téléphone 830

Médecine générale et infantile

Dermato - vénérologie

Rayons X — Rayons U. - V et I-R

Diathermie — Ondes Courtes

Courants Galvano — Faradiques

CONSULTATIONS

Matin : 8h. à 11h.

Soir : 3h. à 6h.

Luthart

DÙNG TIẾNG

KÉU

ĐẸP

BỀN

Guitares

Banjos

Violons

Mandolines et
accessoires de

Lutherie

DƯƠNG THIỆU TƯỚC

57, Rue du Chanvre 57

— HANOI —